

Giới thiệu Cậu Chủ Của Tôi

Truyện teen thu hút bạn đọc ở những câu chuyện nhẹ nhàng, dí dỏm về tình bạn, tình yêu và cuộc sống. Thể loại truyện này nhận được khá nhiều sự quan tâm của đông đảo những bạn trẻ, nhiều truyện mới thú vị ra đời như: Final X, Nhóc Lười Tôi Yêu Em,... và truyện Cậu Chủ Của Tôi cũng là một tác phẩm thú vị, đáng đọc, được giới thiệu đến với bạn đọc trên trang đọc truyện online.

Một cô gái mạnh mẽ do papa mới mất nên phải tìm việc làm thêm. Cô đã trở thành giúp việc riêng kiêm gia sư cho một cậu chủ ngang ngược, đẹp trai nhưng thay bộ như thay áo, hứa hẹn nhiều điều bất ngờ thú vị đang chờ đón phía trước.

Nhân vật chính trong truyện đó là hai cô cậu bé:

Phương Ngân (nó): papa vừa mất, ở với mama và em gái nhưng ngân sách gia đình hạn hẹp nên ra ở riêng, hiện đang học lớp 11 và đang tìm việc làm tự nuôi sống bản thân, sở hữu thân hình nhỏ con nhưng rất mạnh mẽ.

Duy Khoa (hắn): đẹp trai, ngang ngược, thay bộ như thay áo, đang học lớp 10 và là con trai cưng của chủ tịch tập đoàn ABC bên Mỹ, sống với mama, còn papa thì lâu lâu mới về thăm nhà.

Hắn và nó, hai con người, hai tính cách, hai mặt đối lập nhau lại còn có hoàn cảnh đặc biệt, suy nghĩ cũng đang còn rất chông chênh theo độ tuổi. Mời bạn đón đọc truyện teen đầy những điều thú vị này, đọc truyện để thấu hiểu và cảm nhận được điều này.

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1

Con Ngọc ngồi bên, khẽ vỗ vai nó:

- Bà Ngân nè! có fải bà đang tìm việc làm thêm ko?
- Ủk, tui đang tìm
- Ông bác tui đang tìm người giúp việc khiếm dạy thêm cho con trai ông, bà thấy sao?
- Nhưng giúp việc thì làm sao mà học, tui chỉ làm việc bán thời gian thôi
- Ủk! sáng đi học về thì wa đó làm, công việc chủ yếu là dạy cho thằng nhóc kia học thôi
- Ủk! cho tui địa chỉ đi, thử xem sao.
- Ủk!

Chiều hôm sau.....

- Trời! nhà gì mà to thế nhỉ?

Nó trầm trồ rồi bấm chuông, một người đàn bà tròn trĩnh chạy ra mở cửa:

- Cô tìm ai?
- Dạ! Đây có fải nhà bác Phong ko ạ?
- Phải, cô tìm ông chủ àk?
- Dạ.....
- Vậy mời cô vào nhà

Bước vào nhà, nó giật mình bởi sự tráng lệ của ngôi nhà, tất cả mọi thứ đều thật sang trọng, đang ngỡ ngàng với khung cảnh trước mắt thì :

- Chào cháu!

Một người đàn ông trung niên, thanh lịch trong chiếc áo thun dài tay cùng chiếc quần tây, đứng đằng sau nó

- Dạ! cháu chào bác!

- Mời cháu ngồi

Nó khẽ ngồi xuống chiếc ghế salong được trạm trổ rất công phu.

- Cháu là bạn của Ngọc fair ko?

- Dạ! Cháu đến mún xin việc ạ

- Ủk!_

Ông bác lướt nhìn nó, rồi nói:

- Cháu học hành như thế nào?

- Dạ, 10 năm đều học sinh giỏi ạ

Ông bác mỉm cười, lấy ra 1 tờ giấy:

- Đây là bản hợp đồng, nếu cháu đọc thấy hợp ý thì kí vào đây.

Nó cầm lấy tờ giấy, đọc và sau 15p nó đặt bút kí vào kí vào tờ giấy.

- Vậy khi nào thì cháu đi làm đc ạ?

- Ngày mai!

- Dạ! mai cháu sẽ đến. Thưa bác cháu về.

- Ủk!

Đôi chút về bản hợp đồng nhé:

* tiền lương: 3tr / tháng

* việc cần làm: dạy học cho cậu chủ, là giúp việc riêng của cậu chủ

* thời gian làm: 13h => 20h, ngày chủ nhật từ 6h => 19h

* hợp đồng sẽ bị hủy nếu: tùy từng trường hợp

* thời hạn của hợp đồng: 1 năm từ khi hợp đồng được kí kết

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Reng...reng...reng. Tiếng chuông kết thúc buổi học vang lên. Con Ngọc khều vai nó:

- Bà xin việc chưa?

- Xin rồi!

- Được nhận ko?

- Được_ nó mỉm cười

- Ủk! Chúc mừng bà nhé, mà cẩn thận với cái thằng nhóc đó nha

- Thằng nhóc nào?

- Cậu chủ của bà đó
- Hà? Sao lại cần thận với nó? chỉ là 1 thằng nhóc thui mà!
- Nó nhỏ hơn mình có 1 tuổi àk.
- Nhưng.....
- Rồi bà sẽ bik, tui nói bà ko hiểu đâu, thui tui về đây
- Nhưng.....

Con Ngọc chạy vụt mất, để nó ở lại với dấu hỏi to đùng.....

***

Trên đường về nhà trọ, nó cứ suy nghĩ lung tung, nó lê lét từng bước nặng nề trên vỉa hè, cũng tại con Ngọc mà bây giờ nó lo lắng thế này đây, ko bik cuộc đời nó sau này sẽ như thế nào nữa, nó lại thờ dài. Đầu óc nó đang rối bời, thì ...:

- Em! Đi với a ko?

Một thằng con trai, khuôn mặt có vẻ non nớt (nó nghĩ thế), đang kè kè bên nó trên chiếc SH (hần đó), nó liếc nhìn :

- Hỏi ai thế?
- Anh hỏi em đó!
- Đi với anh làm gì? _nó nhăn mặt
- Đi chơi hay đi đâu anh chở, ai lại để ng đẹp đi bộ bao giờ_ hần mỉm cười
- Cảm ơn nhưng tôi ko cần_ nó làm mặt lạnh và quay đi
- Em ko đi àk?
- ....._nó ko thèm trả lời
- Hey! làm gì mà chảnh wá zậy?_hần khó chịu
- Cảm ơn! tôi vậy đấy!_ nói xong, nó đi vào 1 con hẻm, vừa đi nó vừa quay lại xem hần có đi theo ko, nhưng thật may, hần ko đi theo, nó thờ phào nhẹ nhõm và đi thẳng ra ngoài, nhưng..:
- Chào em!
- Trời! _nó giật mình
- Em định chơi trốn tìm với anh hả cưng?

Hần đúng là dai như đĩa, còn tìm cách đón đầu nó nữa chứ, mặt nó đỏ lên 1 phần vì nắng, 1 phần vì tức giận, 1 phần là chẳng còn nhiều thời gian để đến chỗ làm đúng giờ. Nó hét toáng:

- Tránh ra coi! Bộ rảnh lắm hả?

Hần nựng nhẹ má nó:

- Làm gì mà dữ wá zậy em?

Nó tức đến phát điên, nó gồng mình, đập 1 phát vào xe hần, chiếc xe nằm nghiêng wa 1 bên (công lực mạnh thật), hần chẳng kịp nói gì thì nó đã chạy mất rồi, hần dựng xe lên, lăm bằm:

- Được lắm nhóc con! xem em tránh tôi đc bao lâu

Hần cười nhếch mép và vòng xe chạy thẳng về nhà. Còn nó thì đã về đến nhà an toàn, nó thầm tự khen rằng nó rất dũng cảm.

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

1 PM.....

Nó đứng trước cửa nhà ông chủ, cái tay nó run run nhấn lên cái chuông. Ngày đầu tiên đi làm sao mà run thế ko bik. Người đàn bà tròn trĩnh hôm wa ra mở cửa:

- Chào cô!

- Dạ! chào bác!

- Từ hôm nay cô là người giúp việc riêng của cậu chủ đút ko?

- Dạ!

- Vậy cô vào nhà đi, tôi có 1 vài chuyện muốn nói với cô

- Dạ!

Nó bước vào nhà và theo chân bà bác xuống bếp, bà bác mỉm cười:

- Tôi là Phúc! ** nuôi của cậu chủ, tôi hiu rõ cậu chủ hơn bất ai, cô là ng giúp việc riêng của cậu chủ nên cần phải thận trọng, đã có bao nhiêu ng làm giúp việc riêng cho cậu chủ nhưng chưa đc 1 tuần thì đều xin hủy hợp đồng. Cậu chủ ko phải ng đơn giản đâu.

- Dạ! cảm ơn bác đã nhắc nhở !

- Thôi! cô lên phòng cậu chủ đi, cậu ấy chưa bik là có ng giúp việc mới đâu nên giới thiệu cẩn thận nhé. Có cần gì thì cứ nói tôi.

- Dạ! Vậy phòng cậu chủ ở đâu ạ?

- Cô đi lên cầu thang, phòng ở tầng 2 là phòng của cậu chủ

- Dạ! Cảm ơn bác

Nó đi theo lời sự hướng dẫn của bà ** vừa đi nó vừa suy nghĩ đến lời nói của bà ** và cả lời nói của con Ngọc nữa, tại sao ai cũng nói nó nên cẩn thận với cái thằng nhóc đó chứ . Nó đứng trước căn phòng ở tầng hai, nó gõ cửa, đợi mãi mà chẳng thấy ai mở cửa nó làm liều mở cửa và bước vào:

- Trời ơi!

Cảnh vật huy hoàng đập vào mắt nó, căn phòng rất rộng như cũk rất bừa bộn, khắp căn phòng toàn là quần áo đc vứt lung tung, từ dưới sàn đến nóc tủ, nơi nào cũk là quần áo, nếu nhìn kĩ sẽ thấy sách vở cũk chung số phận nằm dưới sàn (bừa bộn wá):

- Kinh khủng wá! tại sao lại có ng ở dơ thế nhỉ?

Nó liếc nhìn chiếc giường gần đó, có 1 thằng con trai đang nằm trên đó , chiếc giường cũk dc phủ đầy 1 số đồ lung tung, dưới giường là vài chiếc gối , giày dép để tùm lum, điện thoại cả 2,3 chiếc cũk nằm dưới đất lun. Nó tiến gần đến thằng nhóc đang ngủ, nó lay lay:

- Ê! Dậy đi!

- ..... thằng nhóc im lặng

- Ê! ..... đang lay thì thằng nhóc trở mình, nó nhìn rõ dc khuôn mặt của thằng nhóc. Nó làm bầm:

- Cái mặt này wen wen nhỉ?

Nó vò đầu, bứt tóc cố nghĩ xem thằng nhóc này là ai, 5p sau nó giật mình và vội vàng chạy ra khỏi phòng:

- Ko! Ko thể nào! Chắc mình nhìn nhầm ng rồi, ko phải là hần đâu.....

Nó đứng bên ngoài suy đi nghĩ lại, 15p sau nó quyết định trở lại phòng để nhìn kĩ khuôn mặt hơn, nó mở cửa ra và...:

- Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!

Người nó như đóng băng khi thấy hấn đang đứng trước mặt nó, một cái cốc đầu rõ đau:

- Cô làm gì mà la to thế hả? mà cô là ai mà vào nhà tôi?

Nó im lặng, hình như hấn ko nhận ra nó, nó định mở miệng đnh1 trống lảng thì hấn lên tiếng:

- Hình như cô em phải ko?

- Cô em nào? _ nó giả vờ ngây ngô

- Sao bik nhà anh mà wa tìm vậy?

- Bị khủng hả? nói gì ko hui gì hít _ nó típ tục giả ngây

- Thôi đi! em làm như anh bị mất trí nhớ ko bằng, anh còn thù em lắm đấy! dám đập xe anh hả?

- Tui đâu có bik mấy ng đâu _ nó cố gắng biện minh

Hấn im lặng, ko nói với nó nữa, hấn đứng ngay cầu thang, kêu to:

- Vuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuu!

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4

Tiếng kêu làm bà ** giật mình, bà chạy nhanh lên lầu, thở hổn hển:

- Có gì vậy cậu chủ?

Hấn chỉ tay vào nó, làm mặt lạnh:

- Sao lại cho ng này vào nhà hả?

- Đây là ng giúp việc mới! tên Ngân

Khuôn mặt hấn thay đổi 180 độ:

- Thế àk! vậy ** xuống dưới đi!

Bà ** xuống dưới, để lại nó với hấn, nó run run, nó sợ hấn sẽ đánh nó hay làm gì nó, đang suy nghĩ lung tung thì hấn bỗng nựng má nó:

- Ko ngờ em và anh có duyên nhỉ?

- Ai thềm có duyên với mấy ng!

- Nhưng chẳng phải em là ng giúp việc riêng của anh còn gì?

- Tui còn là cô giáo của mấy ng nữa đó! _ nó cười đắc chí

- Cô giáo ák? _ hấn tỏ vẻ ngạc nhiên

- Ủk! Cô giáo đấy!

- Bộ em lớn tuổi hơn anh hả?

- Chứ sao! 1 tuổi lun đó _ nó lại cười chế diễu hấn

- Có 1 tuổi thôi àk! chẳng nhảm nhò gì với anh đâu em!

- Sao mấy ng lì thế hả? tui lớn tuổi hơn phải gọi tui bằng chị chứ!

- Ủa? anh là chủ hay em là chủ vậy hả? anh mún kêu bằng gì là quyền của anh

- Ờk.....thì.....thì.....

Nó áp ứng, bí thế rồi, tìm cách đảo ngược tình thế thôi. Nó đánh trống lảng:

- Giờ tui nên làm gì đây?

Hắn bật cười, hắn định ghẹo nó thêm vài câu nữa nhưng trông mặt nó bây giờ bí thế lúm rùi, nên hắn cho wa, hắn chỉ tay vào phòng:

- Dọn phòng giùm anh đi!

Nó nhìn vào phòng và hét lên:

- CÁI GÌ? tui phải dọn cái chuồng heo này hả?

- Em vừa nói cái gì đó hả? _ hắn nhăn mặt

- Ko có gì!

Nó miễn cưỡng lê lét vào phòng hắn, cái phòng vừa rộng lại nhều đồ đạc, bụi bặm, nó ko hỉu sao cái nhà to như thế này mà chỉ có mình bà ** ngoài ra thì chẳng còn ai là ng giúp việc cả, nên cái phòng của hắn mới kinh khủng như thế này đây. Nó gôm tất cả quần áo thành 1 đống, sách vở thành 1 đống, trông nó vất vả lúm, còn hắn thì ngồi trên giường xem tivi, nó nhìn thấy hắn là tức điên lên nhưng chẳng làm gì được hắn (tội nghiệp). Nó lượm mấy cái gối bỏ lên giường sẵn tay nó quăng mấy cái gối vào lưng hắn:

- Em làm cái gì vậy? _ hắn quay lại nhăn mặt nhìn nó

- Sorry nhá! ai bii mấy ng ngồi đó lúm gì?

- Em cố tình ném vào ng anh phải ko? _ hắn bực bội

- Đâu có đâu! sao toàn nghi oan cho tui thế

Hắn âm ỉ way lên coi tivi típ, còn nó thì cười đắc chí, nó way lại nhìn núi đồ của hắn, nhăn mặt:

- Ê! giờ tui nên làm gì với đống đồ này đây?

- Thì giặt chứ làm gì! có vậy cũk hỏi.

- Nhưng nhieu thế này làm sao giặt hết?

- Cái đó là chuyện của em đâu liên wan gì đến anh! _ hắn trả lời vô tâm

Nó gằn giọng, tức tối:

- Vậy giặt đồ ở đâu?

- Ở tầng hầm đó!

- Cái gì? _ nó hét toáng

- Mún bk tầng hầm ở đâu thì hỏi bà ** đó! đừng có hét lên như thế nữa, điếc tai lúm

Nó vùng vằng ôm một đống đồ lê thê lét thết bước ra khỏi phòng và oạch.....:

- Ui da!

Nghe tiếng la, hắn chạy ra coi:

- Cái gì vậy?

Hắn hoảng hốt khi thấy nó nằm dài trên sàn nhà, quần áo thì nằm mỗi thứ 1 nơi, tay nó ôm đầu, miệng thì la lên oai oái:

- Em bị làm sao vậy? _ hắn lo lắng

- Tại đạp lên đồ của mấy ng đó

- Ai bii ôm đồ ko gọn gàng làm gì? xem nào có sao ko?

- Tui ko sao!_ nó đứng dậy gom đồ lại và ôm xuống nhà
- Có cần anh giúp ko?
- Ko cần! công tử như mấy ng thì giúp được ai_ nó bực bội

Nó ôm đồ xuống nhà, tưng đi khắp khiêng có vẻ rất đau:

- Em có sao ko?
- Đã nói là ko sao mà! sao hỏi dai thế!

Hắn chạy xuống bếp kiu bà **:

- ** ơi! giặt giùm con đồng đồ mà Ngân đang ôm nha!
- Ủk!

Hắn way lại chỗ nó:

- Em để đồ đó cho ** giặt đi!
- Sao vậy?

- Hỏi nhieu wá! đi theo anh

Hắn kéo nó đi, để lại đồng đồ cho cho bà **:

- Mấy ng đem tui đi đâu vậy hả?

Hắn kéo nó xuống phòng y tế của nhà hắn (trui! nhà mà cũk có phòng y tế lun). Hắn kêu lên:

- Chị Hương ơi! Coi giùm em nhỏ này bị gì vậy?

Hắn đẩy nó vào phòng, nó tỏ vẻ lo lắng:

- Định làm gì tui vậy?
- Đây là bác sĩ của nhà anh, em đừng lo

Nó lo lắng nhìn chị Hương, chị ấy mỉm cười:

- Xem nào! em đau chỗ nào?

Nó chỉ vào cái chân, nó ứa nước mắt, 1 phần vì sợ, 1 phần vì đau. Chị Hương nhấn nhấn vào chân nó, nó la lên:

- Đau!_ Nó òa khóc

Hắn vỗ vào lưng nó:

- Nín đi! Sao lúc này chịu đựng giỏi kún mà

Nó chẳng nói gì, chỉ bik khóc mà thôi. Sau 1 lúc xem xét chị Hương cho kết luận:

- Cô bé bị bong gân rồi! Nhưng ko sao đâu sẽ lành sớm thôi

Chị Hương vắn băng cố định cho nó, rồi dặn nó hạn chế đi lại để vết thương mau lành. Thế là hum đó nó được về sớm, còn dc hắn chở về nữa. Ngày đầu tiên làm việc nó lại biến thành thương binh.

- Mai em ko phải đi làm đâu!
- Ko đi làm lấy gì ăn!
- Anh ko trừ lương đâu, chân căng vậy đi làm cái gì!

Nói xong hắn chạy mất lun, để nó lại với sự bất ngờ," tại sao hắn wan tâm cho mình thế nhỉ?"

Chương 5

11h30" PM

Nó lăn wa lăn lại trên chiếc giường nhỏ, sau khi học bài xong thì nó ko thể nào ngủ đc, trong đầu nó cứ hiện lên hình bóng của hấn, những cử chỉ hồi chịu của hấn khiến nó rung động rùi àk?. Nó tự hét lên trong suy nghĩ " ko thể nào" nó lắc lắc cái đầu cho mọi suy nghĩ tan biến, nó nhắm tịt mắt lại, nó ôm chặt gối ôm, bây giờ ko gian trở nên tĩnh lặng, tiếng tích tắc của đồng hồ đưa nó vào giấc ngủ 1 cách nhẹ nhàng.....

6 AM

RENG.....RENG.....RENG.....

Nó khua tay đẩy cái đồng hồ vô duyên xuống đất, nó lồm cồm bò dậy, mắt nhắm mắt mở nó nhảy xuống giường và....:

- Aaaaaaaaaaaaaaaaaa! _ nó hét

Nó nhảy tung tung bằng 1 chân (ai bảo ngu! chân bị đau mà nhảy như khi) nó suýt xoa:

- Trừi ui! đau wá!

Nó lê từng bước vào phòng vệ sinh, 15p sau nó bước ra với đồng phục chỉnh tề, đầu tóc gọn gàng, tất cả đã sẵn sàng cho 1 ngày mới. 6h30" là vào học rùi, mà chân nó thì bị đau ko thể nào đi nhanh đc, nó lê lét ra khỏi nhà trọ, way mình khóa cửa, nó lằm thằm:

- Kiu này trẻ học mất thui!

Nó đi cà nhắc ra ngoài đường, cố gắng đi nhanh cho kịp giờ học, trông nó tội nghiệp lúm, bống:

TIN.....TIN.....TIN.....tiếng còi xe của ai đó vang lên sau lưng, nó way lại, là hấn đó:

- Chào em! Chân sao rùi? _ hấn mỉm cười

- Chân tui ko sao cả! _ nó gằn giọng

- Có cần anh chở đi học ko?

- Ko cần! Tui đâu dám làm phiền mấy ng!

- Ko cần àk? Vậy thui anh đi nhé!

Nghe hấn nói vậy nó chợt nghĩ đến cái cảnh bị cô giám thị " nà" cho 1 trận vì đi học trễ thì nó bik bây giờ ko phải lúc để làm giả, nó hạ giọng:

- Ê! vậy chở tui đi đc ko? _ nó ngượng đỏ cả mặt

- Lúc này ko cần mà! _ hấn cười nham hiểm

- Nhưng bây giờ thì..... cần, ko chở nữa àk? _ nó lo sợ

Nhìn mặt nó xiu xuống, hấn bật cười:

- Thôi lên đi! nhìn em mắc cười wá

- Tui mắc cười vậy đấy!

Vừa nói nó vừa leo lên xe, nếu ko hấn đổi ý thì coi như xong, hấn đưa nó chiếc nón bảo hiểm:

- Đội vào đi! Ôm chặt lấy anh nghe chưa!

Nó ko nói gì, im lặng đội nón vào, nó ko thèm ôm hấn " ai mà thèm ôm cái thằng hách dịch này chứ", chiếc xe phóng nhanh trên đường, với tốc độ đó khiến nó mún xiu trên xe lun, nhưng nó vẫn cương quyết ko ôm hấn, nó chỉ bám chặt vào chiếc áo của hấn thui, ko nắm vào áo hấn thì té ngựa ra sau mất. Chiếc xe dừng lại trước trường nó, bây giờ nó mới thắc mắc tại sao hấn bik trường nó:

- Sao bik trường tui hay zậy?

- Trường này cũk là trường của anh mà, bộ ko nhìn đồng phục của em và anh giống nhau hả?

Giờ nó mới nhận ra là nó và hần học cùng trường, đúng là oan gia ngõ hẹp, đi đâu cũk đụng mặt nhau, nó xuống xe:

- Cảm ơn! _ nó đáp lạnh lùng rồi way đi

Hần cũk chạy đi gửi xe, mỗi ng một ngã.....

*****

2 tiết đầu trôi wa tẻ nhạt, vào lớp ai cũk ngó cái chân wấn băng của nó, nó làm lơ như ko có chuyện gì xảy ra, giờ ra chơi, ngoài hành lang bỗng ồn ào, nó tò mò nhìn ra cửa sổ, nó nhận ra ng đang là tiêu điểm của sự ồn ào đó là Phong, anh chàng hot boy của trường, lớn hơn nó 1 tuổi, anh ấy là ng mà đám con gái ai cũng mún có, nhưng nó thì ko, nó thôi ko nhìn ra ngoài nữa, mắt nó lại típ tục dán vào mấy công thức toán:

- Chào em!

Một tiếng nói vang lên trước bàn nó, nó ngược lên nhìn, là anh Phong, nó ngạc nhiên:

- Ồ.....

- Anh là Phong! nghe nói chân em bị đau àk?

Nó đảo dác nhìn xung quanh, mọi ng đang nhìn nó, nhất là mấy đứa con gái, nhìn nó bằng ánh mắt kinh hoàng, nó lo lắng nhưng cũk mạnh dạn trả lời:

- Chân em bị đau thì có liên wan gì đến anh ?

- Anh....anh.....anh thik em! _ Phong đỏ mặt

- CÁI GÌ? _ nó sock thật rùi

Bây giờ những con mắt kia như ăn tươi nuốt sống nó, có nhỏ đứng ko nổi, có nhỏ còn xiù tại chỗ, nó ko hề thik Phong nhưng nó phải làm sao đây, cố gắng lấy lại bình tĩnh:

- Em đã .... đã .... có bạn trai rùi! _ nó làm liêu nói dối

- Vậy àk! _ Giọng Phong pùn hần

- Em xin lỗi!

- Nhưng anh mún gặp bạn trai của em, anh mún bik bạn trai của ng anh iu là ng như thế nào!

- HẢ? _ Nó hét lên, nó bik mình sắp phải đối mặt với chính sự nói dối của mình, nó hít sâu:

- Chiến đó em sẽ sắp xếp sau.....

- Ủk! Chừng nào anh chưa gặp bạn trai của em thì anh sẽ típ tục theo đuổi em _ Phong cương quyết

Nói xong Phong bước ra khỏi lớp để lại cho nó sự lo lắng, mọi ánh mắt đổ dồn về nó, rùi nó bik lấy đầu ra bạn trai đây, nó vô đầu bứt tóc, nó mún thời gian way lại để nó tìm cách từ chối khác nhưng đã wá muộn rùi

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Nó lang thang trước cổng trường, trời thì đang chuyển mưa, chân nó thì nhức lúm, đầu nó thì đang rối như mớ lòng bong, nó đang định đi về nhà trọ thì...bộp.....bộp.....1 giọt, 2 giọt, trời mưa rùi, nó hoảng hốt định chạy vào trú mưa nhưng cổng trường đã đóng rùi, nó đứng ngoài cổng trường, mưa càng ngày càng to, ng nó ướt sũng, nó im lặng nhìn dòng ng đang hối hả tìm nơi trú mưa, nó thu mình vào một góc, nó cúi mặt xuống, nó òa khóc lên, tự nhiên bây h nó bỗng nhớ pa nó vô cùng, lúc pa nó còn sống, pa nó thường chở nó đi học về trên chiếc xe đạp nhỏ, những ngày mưa như zậy, pa nó ko bao h để nó ướt như thế này, tuy nhà nghèo nhưng có pa bên cạnh đối với nó rất hạnh phúc, nhưng bây h thì..... nỗi cảm xúc đang dâng trào

thì.....

- Em! sao lại ngồi đây?

Nó ngược lên nhìn, là hấn, ng hấn cũng ướt nhẹp, nó vội lau dòng nước mắt đang nhòa với nước mưa:

- Sao mấy ng lại ở đây?

- Nhieu chiến wá! lên xe anh chở về!

- Nhưng.....

- Nhanh lên! Mưa to hơn rùi kìa

Nó im lặng, vội leo lên xe hấn, chiếc xe rồ ga và phóng nhanh trog màn mưa trắng xóa..... chiếc xe dừng lại trước nhà hấn:

- Sao ko chở tui về nhà?

- Nhà anh gần hơn nhà em với lại trời mưa to wá, em cứ vào nhà đi, hết mưa anh chở về

Nó chạy vào nhà, nó đang lạnh lúm, bờ vai nó run run, hấn thấy vậy liền kéo nó lên phòng hấn, hấn lôi ra trong tủ 1 cái áo thun và cái quần thể thao, đưa cho nó:

- Em thay vào đi

- Hả? tại sao tui phải mặc cái này?

- Bộ em mún bị bệnh hả? _ hấn gắt

- Nhưng..... đây là đồ của mấy ng mà làm sao mà mặc?

- Thì cứ mặc đi, còn đỡ hơn bị bệnh!

Nó miễn cưỡng cầm lấy đồ:

- Thay ở đâu?

Hấn chỉ vào phòng vệ sinh:

- Vào đó mà thay

Nó lê cái ng ướt nhẹp vào phòng vệ sinh. 5p sau, nó bước ra với bộ đồ wá khô, áo thì rộng thùng thình, quần thì dài nhìn vướng víu lúm:

- Cái này lùm sao mà đi đây? _ nó nhăn nhó nhìn hấn

- Thì cứ ngồi im đi, có ai bắt em đi lại đâu, nhưng mà nhìn cũng dễ thương lúm

- Dễ thương cái đầu mấy ng ác!

Nói xong nó leo lên giường hấn, nó lấy trong cặp ra mấy cuốn sách, nó ngồi đó và đọc sách:

- Sao em tự nhiên thế?

- Tự nhiên cái gì?

- Lên giường con trai mà ko thấy ngại hả?

- Thì mấy ng kiu tui ngồi im, mà trog phòng ngoài cái giường có thể ngồi dc thì còn chỗ nào ngồi dc nữa đâu, ko lẽ bắt tui ngồi dưới đất

- Ồh ..... thì..... thì ngồi đó đi

Hấn bí thế ời, nó thầm cười và típ tục đọc sách nhưng có ai bik rằng trog đầu nó đang nghĩ đến việc gì ko? nó đang tìm cách làm sao có bạn trai để đối phó với Phong, nó thần thờ nhìn trang sách đầy chữ, khiến hấn tò mò:

- Em bị làm sao vậy?

..... Nó im lặng, nó có nghe hấn nói gì đâu....

- EM!_ hấn hét lên
- Hà?_ nó giật mình
- Có nghe anh nói gì ko?
- Nói cái gì?
- Em bị sao vậy?

Có gì đó lóe lên trog đầu nó, nó quyết định nhờ vả hấn:

- Chiến là ....._ nó kể hết câu chiến giữa nó và Phong cho hấn nghe và mong hấn làm bạn trai giả của nó
- HẢ?_ hấn hoảng hốt
- Đi mà năn nỉ mấy ng ác
- ..... hấn trầm tư suy nghĩ và nói:
- OK! nhưng với 1 điều kiện.....

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7

Nó im lặng suy nghĩ, nếu điều kiện hấn ra mà nó ko thực hiện đc thì nó sẽ bị Phong lật mặt, nó bế tắc thật rồi, nó ko còn sự lựa chọn nào cả, nó hít sâu:

- Nói đi! điều kiện gì?
- Đơn giản lắm! chỉ cần mỗi khi anh cần em là em phải có mặt ngay và em phải dọn wa ở chung với nhà anh. ok?
- CÁI GÌ? như vậy mà đơn giản hả?
- Đơn giản mà!_ hấn thần nhiên
- Koooooooooooo! cho điều kiện khác đi
- Em ko thích thì thôi, tìm ng khác làm bạn trai giả đi
- Nhưng.....
- Những lúc cần em mà ko bik em ở đâu thì em dọn wa nhà anh ở cho tiện. đúng k
- Nhưng tui là con gái mà, sao lại wa nhà con trai ở đc, làm phiền gia đình anh lắm_ nó cố từ chối đk của hấn
- Có gì đâu mà làm phiền, mẹ anh thì đi ra tiệm suốt (mẹ hấn là chủ tiệm thời trang danh tiếng đó nha) pa thì cả năm mới về nước 1 lần, ở nhà chỉ có mình anh, bà ** zới chị Hương y tế thôi
- Nhưng.....
- Em là giúp việc của anh mà, ở nhà anh cũng đâu có sao.mà anh cũng ko lấy tiền ở đâu!
- Nhưng wa nhà mấy ng rồi tui ngủ ở đâu?
- Nhà anh rộng mà em cứ lo! Thế nào? ok?

Nó im lặng, rồi khẽ gật đầu, nó đang bế tắc lắm, nó cần giải quyết chiến anh Phong, với lại ở nhà hấn thì nó sẽ có tiền tiết kiệm đem về cho mẹ, nó bỗng thấy chính nó đang lợi dụng hấn, nhưng trong sâu thâm tâm nó thì ko hề có ý gì với tiền tài nhà hấn cả.

Thế là ngay ngày hôm đó nó dọn tất cả đồ đạc wa nhà hấn, mẹ hấn có về nhà và chấp nhận cho nó ở trog căn phòng nhỏ, trên tầng hai gần phòng hấn, mẹ hấn có về quý

nó lúm.

*****

6h PM

Nó bước ra khỏi giường, hum nay chân nó gần như đã lành rồi, ko còn nhức nữa, nó bước vào phòng vệ sinh và 10p sau nó đi ra với bộ đồng phục chỉnh tề như mọi ngày, nó bước ra khỏi phòng, bắt đầu từ hum nay nó sẽ ở nhà hần, nó khẽ bước ra ban công, hít thở cái ko khí trong lành của buổi sáng, bỗng nó nghe giọng của hần la oai oái trong phòng, nó chạy lại:

- Cái gì vậy? _ cái cửa phòng mở toang, nó nhìn vào trong

Cảnh tượng huy hoàng chưa kìa hần đang nằm trên giường, tay thì đẩy bà ** ra, mắt nhắm tít, miệng thì cứ la lên:

- ** ra ngoài đi! con đang ngủ mà!

Thì ra bà ** đánh thức hần dậy để đi học, nhưng hần thì còn mún nướng đây mà. Bà ** lặng lẽ bước khỏi phòng, thấy nó bà ** liền nhò và:

- Cô kêu cậu chủ dậy giùm tôi đc ko? tôi kêu hoài mà cậu chủ ko chịu dậy!

Nó mỉm cười:

- Cứ để đó cho con!

Nói xong nó bước vào phòng hần, bà ** an tâm xuống lầu, nó lay lay hần:

- Wey! dậy đi nhóc con!

- Để yên cho con ngủ đi ** _ hần vùi đầu vào chăn

- Ai là ** của mấy ng! _ vừa hét lên, nó vừa đánh lia lịa vào ng hần

Hần bật dậy, hét toáng:

- Làm gì mà đánh tui dữ zậy?

Nhìn hần bây h mắc cười lúm, mắt nhắm mắt mở, đầu tóc thì xù như tổ yến, nó cười phì:

- Dậy đi! ko đi học hả?

- Em dám đánh anh hả bx? _ hần cười đều

- Ai là bx của mấy ng? mún chết hay sao mà nói nặng lug tug wá zậy? _ nó la lên

- Ủa? hình như hum wa có ai nhờ tui làm ng iu mà

- Nhưng đó chỉ là trước mặt ng khác thôi

- Thì.....

- Ko thì thiết gì hết! dậy đi! nhanh lên! _ nó quát

Hần leo xuống giường, cuối cùng hần cũng dậy, nó hoàn thành nhiệm vụ, nó bước xuống nhà dưới. Sau 20p ăn sáng và chờ hần sửa soạn (con trai mà cứ như con gái ák)

Hần chờ nó đi học, chiếc xe dừng trước trường, nó vừa bước xuống xe thì đã bắt gặp ngay ánh mắt của bao nhiêu ng đang đổ dồn về phía nó và hần, nó đã nổi tiếng sau cái vụ từ chối anh Phong. Hần vừa rời nó để đi gửi xe thì có 1 đám con gái bu lại nó, một con nhỏ tát hần vào mặt nó 1 bạt tai đau điếng:

- Con wý kia! mày định làm cho bọn trai đẹp bám lên mày hết hả?

- Mấy ng..... _ nó ôm mặt, mắt nó long lên vì tức giận

- Mày mà còn mún sống thì im lặ đi nếu ko thì đừng trách bọn tao ác độc

Nó im lặng một hồi để kìm nén cơn giận nhưng xem ra vô ích rồi, nó hít sâu và hét lớn:

- Mấy ng là cái thá gì mà tui phải sợ?

- Mày.....

Con nhỏ đó khua tay..... bóp..... nó nhắm tịt mắt lại nhưng sao lại ko thấy đau nhĩ? nó mở mắt ra, nó giật mình khi thấy ng lãnh bạt tai đó cho nó là anh Phong:

- Anh có sao ko? _ nó hoảng hốt

- Anh ko sao!

- Con nhỏ đó anh đừng thik nó, nó láo lúm! _ con nhỏ đánh nó đag cố biện minh

Anh Phong đẩy nó ra sau lưng, rồi nhìn con nhỏ đánh nó:

- Mấy cô bị gì vậy? tui có wen mấy cô àk? tui thik ai là chiến của tui, liên wan gì đấn mấy cô! _ anh Phong nói có vẻ rất giận

Cùng lúc đó hấn chạy đến:

- Chiến gì vậy?

Nó ko nói gì, nhưng nhìn năm dấu tay lằn trên mặt nó thì cũng đủ để hấn hiểu ra mọi chiến:

- Ai đánh em? _ hấn lo lắng

- Ko có gì!

Nói xong nó chạy nhanh vào trường, nước mắt nó bỗng rơi, tại sao mọi chiến lại trở nên phức tạp như thế này, rồi ngày tháng sau này của nó sẽ như thế nào đây.....

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Nó chạy vào lớp với đôi mắt đỏ hoe, khuôn mặt nhăm nhem nước mắt, nó trở thành tiêu điểm của cả lớp, thế là suốt buổi học nó học trong sự im lặng và rồi rồi, nó ko thể nào chú tâm vào bài học được. Nó cứ nghĩ tới anh Phong và con nhỏ đánh nó, nó đã làm gì sai nhĩ?.....ko bik mọi chiến sao rồi nhĩ?.....

RENG....RENG....RENG..... tiếng chuông kết thúc buổi học vang lên, sau khi chào giáo viên nó liền đi nhanh ra khỏi lớp, bước chân của nó như đang tránh né ai đó, nó đi khỏi trường, rồi hòa vào dòng người đông đúc, nó ko mún để hấn chờ nó về, nó mún tránh né khỏi sự rắc rối. Nó bước chậm rãi trên đường giữa buổi trưa nắng mà nó đâu hề bik ở trường đang có ng cuống cuống tìm nó đâu, là hấn đó, hấn lo cho nó lúm, chính hấn cũk ko bik tại sao hấn lại wan tâm nó như zậy nữa. Hấn lo lắng, chạy khắp nơi tìm nó, rồi hấn chạy về nhà thì thấy nó đang đứng trước cổng nhà:

- Sao em về mà ko đợi anh? _ hấn lo lắng

- Thì tui thik đi bộ ko dc àk? _ nó đánh đá

- Vậy về lâu chưa mà sao ko vào nhà?

- Về lâu rồi nhưng tui..... ngại

- Ngại cái gì? lúm chiến wá, zô nhà đi

Suốt ngày hum đó đầu óc nó cứ suy nghĩ lung tung, nó tò mò mún hỏi hấn sau khi nó bỏ đi có chiến gì xảy ra ko nhưng nó sợ hấn sẽ hỏi nguyên nhân nó bị đánh nên nó làm đành thôi ko hỏi, nó dạy hấn học mà đầu óc cứ đi du lịch:

- Bài này lúm sao hả? _ hấn chỉ tay vào bài tập toán

-..... nó im lặng

- EM! _ hấn hét

- Gì? _ nó giật mình

- Em làm sao vậy? hum nay em lạ lẫm

- Tui có sao đâu! mà kiu tui có gì ko?

- Àk! chỉ anh bài này đi

Nó khẽ tự đánh nhẹ vào đầu mình cho mọi suy nghĩ biến mất, nó típ tục chỉ hấn làm bài nhưg bây h thì đến lượt hấn, hấn ko thể nào tập trung dc khi nó cuối xuống ngang tầm mắt hấn, mái tóc thoang thoang mùi thơm, khuôn mặt đáng yêu, đôi mắt long lanh, giọng nói ảm áp của nó làm mặt hấn đỏ bừng, bỗng nhiên hấn mún chiêm đoạt nó, mún nó là của riêng hấn.(tham lam thế nhỉ?). Nó thì vẫn ko để ý đến hấn, cứ thao thao bất tuyệt mấy công thức toán:

- Hiu chưa?

- Gì? _ hấn giật mình khi thấy nó nhìn hấn với khoảng cách gần

- Tui hỏi là mấy ng hiu chưa?

Hấn bối rối, hấn có nghe gì đâu mà hiu, hấn bik nếu nó còn ở trog phòng hấn nữa thì sẽ có chiến ko hay xảy ra, ngay lập tức hấn đứng dậy:

- Hiu, hiu rùi, em ra ngoài đi, anh mún tự làm bài

- Thì tui đứng đây, có gì mấy ng ko hiu thì hỏi tui

- Ko cần đâu! em ra ngoài đi

Vừa nói hấn vừa đẩy nó ra ngoài, nó hơi ngạc nhiên nhưg nó cùk bước ra ngoài, nó bước vào phòng đầu óc ko khỏi liên tưởng đến ngày mai sẽ có chiến gì xảy ra, còn hấn thì đang nằm lăn lóc trên giường, mặt mũi đỏ hết tron. Bật mí xiu nhak. Thật ra từ ngày hấn vừa mới bước zào trường này thì hấn đã chú ý đến nó, nhưg lúc đó hấn đang wen zới ng khác nên ko wan tâm đến nó, cho đến khi mới chia tay zới pò thì hấn bắt nó trên đường, tiện thể liều lỉnh làm wen lun (hấn hám gái thật).Nhưg hấn chỉ mún làm wen chơi thôi nhưg hình như đến thời điểm này thì hấn có tình cảm zới nó rùi.....

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

6AM.....một ngày mới lại đến.....

Như mọi ngày nó leo xuống giường, vệ sinh cá nhân, kiu hấn dậy, ăn sáng và cùng hấn đi học. Đến trường mà mắt nó cứ liếc ngang liếc dọc, ko pik có ai đang dòm ngó nó ko nhỉ? thì nó vẫn là tiêu điểm của mọi ng thui, đi với 1 ng đẹp trai như hấn lại được anh Phong hotboy của trường thik thì làm sao ng khác ko nhìn dc. Nó rụt rè bước vào trường thì bị hấn nắm lại, nói nhỏ:

- Em cứ bình thường đi, ko cần rụt rè như zậy đâu, hum nay chẳng ai dám đụng tới em đâu!

- Nhưng.....

- Bye em!

Nói xong hấn chạy đi gửi xe mất tiu, hấn đúng là làm ng khác tò mò mà.

Có ai tò mò hum wa đã xảy ra chiến gì ko? Một xiu hồi tưởng nhak:

Sau khi nó chạy đi, hấn đã nắm cổ anh Phong với nỗi tức giận đang dâng trào:

- Rốt cuộc là chiến gì vậy hả?

Anh Phong ko nói gì, chỉ vào mặt con nhỏ đánh nó, hấn liền chuyển hướng sang con nhỏ đó:

- Cô đánh Ngân àk? _ hấn gần giọng

- Tui.....tui..... _ mặt nhỏ đó tái mét lun

- Cô mà còn mún yên ổn ở trog cái trường này thì tránh xa Ngân ra đi _ hấn đánh giọng, nghe dữ lẫm lun

- Tui pik rùi.....

Nói xong con nhỏ đó cùng mấy đứa khác chạy đi trong sự sợ hãi, hần có tiếng wáy phá trog trường, nên mấy nhỏ đó phải nể thui...và sau đó thì hần hiên ngang bước vào trường để mặc anh Phong đang đứng nhìn hần zoi dấu hỏi to đùng" thằng nhóc đó là ai nhì?"Kết thúc hồi tưởng.....

*****

Nghe lời hần nói nó vừa an tâm vừa nghi ngờ gì đó, nó bước vào trường, mong mọi sự bình an.....

Giờ ra chơi, nó đag lằm bằm ôn lại mấy bài thơ để kt văn thì anh Phong lại xuất hiện ngoài cửa lớp, nó như mún chui xuống đất, nó ko mún gặp anh Phong nữa.....

- Anh mún gặp Ngân 1 lúc_ Phong nói với 1 bạn nữ trong lớp

Bạn nữ đó chẳng nói gì, way lại nhìn chăm chăm về phía nó, ra hiệu cho Ngọc đang ngồi kế bên kêu nó:

- Bà Ngân! anh Phong kiu bà kia!_ Ngọc khều vai nó

Nó ngược lên nhìn anh Phong và đứng dậy đi ra chỗ anh Phong:

- Có gì ko?_ nó lạnh lùng

- Em ko thik anh nhưg anh và em vẫn là bạn đúng ko?

- Thì sao?

- Anh mún mời em tối nay đi ăn tối zoi anh

- Tùy anh thui!

- Vậy tối nay anh sẽ đến nhà rước em nhé, cho anh địa chỉ đi!

Nó thoáng bối rối nhưg rùi cũng lấy lại dc bình tĩnh:

- Ko cần rước đâu! em tự đi đc

- Ủk! vậy 6h tại nhà hàng Red, anh sẽ đợi em

- Ủk!

Nó bước vào lớp, ăn tối àk? xem ra cũng hay đấy, nó lại nghĩ lung tung rùi, nó ko thể nào bị anh Phong làm cho độn lòng dc

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

4PM

Nó chạy sang phòng hần, trên tay ôm đống bài sách bài tập:

- Mở cửa coi_ nó hét lên

- Cái gì vậy?

- Học bài thui

- Sao hum nay học sớm zậy?

- Lúm chiện! _ nói xong nó chạy vào phòng hần

- Ê! làm cái gì vậy?

- Học bài chứ làm gì? vào đây học nhanh lên!_ nó ra lệnh

Hắn nhăn mặt khó hiu nhưng rồi cũng nghe lời nó vào học, nó cho hắn làm 1 đồng bài tập:

- Làm đi!

Hắn im lặng làm bài, trong đầu hắn thì ko khỏi nghĩ ngợi nó..... 1h30" sau.....

- Làm xong chưa?_ nó hỏi hắn

- Chưa!

- Làm gì mà lâu wá zậy?

- Thì làm bài chứ làm gì?

- Thôi! đưa tui coi

- Nhưng chưa làm xong mà

Nó ko nói gì cả, kéo tập hắn về phía nó, nó dò wa dò lại:

- Đc rồi! hum nay nghỉ ở đây nhé

Nói xong nó gom hết tập sách về phòng, để hắn lại với muôn vạn thắc mắc, mọi hum nó rất đúng h, học lúc nào cũng đúng 2 tiếng rưỡi mới nghỉ nhưng sao hum nay lại .....

6 PM

Nó mặc cái áo thun với cái quần kaki, đầu tóc gọn gàng, nó chạy nhanh xuống dưới nhà, bắt taxi và biến mất nhanh trong hoàng hôn, hắn nhìn nó từ hành lang mà tò mò chạy theo, nó lạ thật đó

Hắn rò ga phóng nhanh theo chiếc taxi mà nó đang ở trên đó, chiếc SH lướt nhanh trên mặt đường, như có gì đó hồi thúc sự tò mò của hắn..... Chiếc taxi đường lại trước nhà hàng Red, nó bước xuống và đi vào nhà hàng, hắn nhanh chóng gửi xe và bước theo nó, hắn dõi theo nó. Tim hắn tự nhiên nhói lên khi thấy nó cười với ai đó(là Phong đó). Hắn mún đi ra khỏi nhà hàng ngay lập tức nhưng hắn nghĩ gì đó và ngồi lại ở một cái bàn cách xa bàn nó nhưng ngồi ở đây có thể nhìn thấy nó rõ nhất, hắn sợ ngồi gần thì nó sẽ thấy hắn.....

10p, 15p, 20p, hắn ngồi đó vừa ăn vừa nhìn nó và Phong, hắn ăn nhưng ko thể nào ngon miệng đc khi thấy nó và Phong cứ cười cười nói nói, rồi hắn bỗng làm rơi chiếc thìa khi thấy Phong đang nhóm ng về phía nó, tay Phong chạm mặt nó, hai mắt nhìn nhau, tim hắn tự nhiên thấy đau lúm, một nỗi đau như bị hàng ngàn mũi kim đâm vào vậy, hắn đứng bật dậy trả tiền và chạy nhanh về phía nó và Phong:

- Mấy ng đang làm cái trò gì vậy?_ hắn gần giọng, mắt hắn đỏ lên

Nó và Phong ngơ ngác, nó lên tiếng:

- Làm gì vậy? sao mấy ng lại ở đây?

- Tui hỏi là em và ng này đang làm gì vậy?

- Anh Phong mời tui đi ăn tối ko đc àk?

" Phong àk? chẳng phải ng này thích em sao? em nói với anh là em ko thích hắn mà, tại sao lại ở đây với hắn chứ"hắn thầm nghĩ

- Nhưng em và ng này vừa làm gì xong?

- Có làm gì đâu! anh Phong chỉ phui hạt com dính trên má cho tui thui

Hắn bỗng trở nên thay đổi sắc mặt, mặt hắn giãn ra, hắn đang nghĩ gì vậy nhỉ? hắn ghen àk? Còn anh Phong thì đơ mặt ra, chẳng pik nói gì, hắn hỏi nhỏ nó:

- Ai vậy?

Nó bỗng giật mình, nó có nên nói hắn là bạn trai của nó ko? tự nhiên bây h thì nó thì ko mún nói ra cái sự lừa dối đó nữa, nhưng nó chưa kịp mở lời thì hắn trả lời thay nó lun:

- Tui là bạn trai của Ngân đó! còn anh là ai?

- Há?_ nó hết sức ngạc nhiên

Phong khẽ mỉm cười, 1 nụ cười bẽn lẽn:

- Vậy à? Anh là Phong

Nó lặng ng đi khi thấy Phong cười, nó ko hề bik Phong đang rất bẽn lẽn

- Em....._ nó khẽ lên tiếng

- Em ko cần nói gì đâu, anh hieu mà_ Giọng Phong trở nên bẽn lẽn

Hắn nhìn thấy ở nó vẻ mặt bối rối, hắn nghĩ rằng nó đã thích Phong rồi," anh thích em và anh sẽ ko làm mất em đâu" nghĩ là làm, hắn nắm tay nó:

- Tui mượn Ngân xiu nha!

Nói xong hắn lôi nó ra khỏi nhà hàng để Phong lại với nỗi bẽn lẽn vô tận.

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11

Hắn nắm chặt tay nó, lôi đi, hắn dừng lại bên chiếc xe của mình:

- Lên xe đi!_ hắn nhìn nó, ra lệnh

- Máy ng là cái gì vậy? mún bắt tui đi đâu?

- Anh nói là em lên xe đi! nhanh lên

- Tui ko lên! máy ng làm gì đc tui

Sau một lúc giằng co, hắn nói gì nó cũng cãi lại, mặt hắn bắt đầu biểu lộ sự tức giận, tay hắn siết chặt cổ tay nó, lôi mạnh nó về phía hắn, mặt sát mặt, khoảng cách wá gần, hắn thì thảo bên tai nó:

- Em bướng wá rùi đấy!

Mặt nó đỏ lựng, nó vội đẩy hắn ra, nó vùng vằng cánh tay:

- Thả tui ra đi! đau wá!

Bây h hắn mới để ý rằng hắn đang siết chặt tay nó, hắn vội thả ra tay ra, một dấu lằn đỏ chói hiện ra trên cổ tay nó:

- Anh xin lỗi!

- Ko cần xin lỗi đâu! tui về đây!

- Anh chờ em về!

Nó ko nói gì, leo lên xe hắn, ngồi sau xe mà mắt nó cứ ứa nước mắt, nó khóc vì cái gì nhỉ?

Chiếc xe dừng lại trước nhà, nó chạy lên phòng, nó ngồi trong đó một lúc, cảm thấy sự ngọt ngào đang bao quanh mình, nó đứng dậy, đi ra lan can, nó tận hưởng cái ko khí trong lành của buổi tối, hắn thấy nó liền đi ra đứng kế bên và hướng mắt nhìn nó:

- Làm gì mà nhìn tui hoài zậy?

- Anh.....anh.....thích...em!

- Hà? cái gì?

Mặt hắn đỏ lên, hắn xoay mặt wá hướng khác:

- Ko có gì!_ hắn nói với giọng bẽn lẽn

- Khoan đã! mấy ng thích tui àk?
- Anh.....ừk.....
- Tui.....
- Em ko phải nói đâu, em thích Phong phải ko?
- Há? Đâu có đâu
- Thui! anh bik mà! ko cần dấu đâu
- Ko có mà! Tui chẳng thích ai cả
- Vậy em có thể chấp nhận anh ko?
- Đilen àk?

Hắn lặng ng đi sau câu trả lời của nó, ko bik hàm ý trong câu nói của nó là gì, nhưng rồi hắn lại nắm tay nó, ghé miệng sát tai nó thì thào:

- Em ko chấp nhận anh nhưng anh sẽ khiến em phải iu anh đó nhóc.
- Cái gì?

Mặt nó đỏ lên, nó lùi ra xa hắn, nó vùng tay nó ra khỏi tay hắn:

- Nằm mơ đi! còn lâu tui mới thích mấy ng!

Hắn nhếch mép, cười với nó:

- Để coi! ai bik đc!

Nói xong hắn đi thẳng vào phòng, còn nó thì cái mặt cứ ngu ra, chẳng hiểu gì cả.

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12

11 PM

Nó cứ lăn wa lăn lại trên giường, hắn thích nó ư? khó tin wá, có khi nào hắn chọc ghẹo nó ko? nó có nên típ tục cái wan hệ bạn trai giả gì đó nữa ko, đầu nó rối như tơ vò, rồi bỗng nó nhớ đến mẹ, ngày mai là thứ 7 đc nghỉ học nó sẽ về thăm mẹ để đầu óc đc khuây khỏa.....

6AM

Nó thức dậy, vệ sinh cá nhân, dọn vài thứ cần thiết vào chiếc balô nhỏ, chuẩn bị cho hành trình về nhà. Cũng đã gần 1 tháng rồi từ khi pa nó mất nó ko về nhà, tiền tiết kiệm cũng đc kha khá nên nó mún đem về cho mẹ.

Nửa tiếng sau nó xách balô và chạy xuống bếp:

- ** ơi! Hum nay cho con nghỉ phép 1 bữa nha
- Cô đi đâu àk?
- Dạ! con về thăm mẹ
- Ủk! thế cậu chủ đã bik cô đi chưa?
- Dạ chưa! nên con nhờ ** nhắn lại với cậu chủ là sáng mai con sẽ về sớm
- Đc rồi! cô đi đi, cẩn thận nhé

- Dạ! cảm ơn **!

Nó vui mừng chạy đi, nó leo lên xe bus mà lòng vui như mở hội, chọn 1 chỗ ngồi bên cửa sổ, nó dựa vào chiếc ghế tận hưởng làn gió mát phả vào mặt. Nhà nó ở ngoại ô thành phố, cũng ko xa lắm đi xe bus thì mất 15p thôi, vậy mà hùi đó nó đi học đc pa chở trên chiếc xe đạp, dù mỗi lần đi học mất cả nửa tiếng nhưng pa nó vẫn chở nó đi, sao tự nhiên mún way lại ngày đó wá.....Chiếc xe dừng lại tại 1 xóm nhỏ. Nó đi dọc theo con đường nhỏ sát cánh đồng. Gió dịu nhẹ len wa mái tóc. Về tới nhà rồi, một căn nhà nhỏ đơn sơ có hàng rào cây hắc ó bao quanh, trước nhà có lũ trẻ đang chơi nhảy dây, một con bé đáng nhỏ nhắn đang vẽ gì đó trên mặt đất, là em gái của nó đó, nó kêu lên:

- NGA!

Con bé ngược lên, con bé nhìn nó rồi chạy nhanh vào nhà, con bé vừa chạy vừa la to:

- Mẹ ơi! chị hai về! chị hai về!

Nó khẽ mỉm cười, nó chạy vào nhà, ôm chầm lấy con em nó:

- Nhớ chị hai ko?

- Nhớ chứ!_ con bé bẽn lẽn

- Mẹ đâu?

- Mẹ nằm trong buồng đó

Nó bước vào buồng, mẹ nó đang nằm trên tấm phản nhỏ, khẽ mỉm cười khi thấy nó:

- Con về rồi àk?

- Dạ!

Nhìn thấy mẹ mà khỏe nhất nó cay nồng, mẹ ốm hơn rất nhiều, gầy guộc hẳn. Mẹ lại bị bệnh viêm phổi, nó thương mẹ lắm, con em nó cũng ốm tong ốm teo, nó lôi ra từ chiếc balô một phong bì nhỏ:

- Con có tiết kiệm đc ít tiền, mẹ cầm đi!

- Con làm cực khổ sao ko lấy mà sai

- Ko có cực khổ đâu mẹ, con làm gia sư nên mẹ cần lo cho con đâu

Nó ko dám nói mình làm giúp việc sợ mẹ nghĩ ngợi này nọ cho là nó làm cực khổ

- Ủk!

Mẹ nó cầm lấy tiền mà xót thương cho nó, nó mỉm cười rồi lên nhà trên thắp nhang cho pa, miệng nó nhảm nhảm" ba ơi! ở trên trời phù hộ cho mẹ mau hết bệnh nha pa" Nó gặt đi hàng nc mất đa lần dài trên gò má, rồi đi xuống bếp:

- Nga ơi! đi chợ với chị ko?

- Dạ có!

Thế là 2 chị em dắt nhau ra chợ, một bó rau muống, vài con cá rô đồng, thế là đủ cho 1 bữa ăn đạm bạc. Nó và con em về nhà lay hoay dưới bếp, 15p sau đã có com canh thơm phức cả căn nhà. Nó cùng mẹ và con vừa ăn vừa ôn lại những kỉ niệm ngày xưa.

Cùng lúc đó, tại ngôi nhà to hùng nào đó, đang có 1 ng nổi trận lôi đình:

- CÁI GÌ? nghỉ phép mà ko nói gì với tui hết vậy trời!hết lên trước sự chuyển lời của bà **

- Cô ấy về thăm mẹ, cậu chủ thông cảm đi_ bà ** nài nỉ

- Thôi đc rồi! con ra ngoài 1 lát đây, chiều tối con mới về nên ** ko cần nấu com cho con đâu

"Em đi mà ko xin phép anh, dc lắm, em về rồi pk tay anh" hấn lăm bầm, rồi leo lên chiếc SH iu quý phóng nhanh đến wán bar của nhà bạn hấn để người con thịnh nộ

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

10 PM

Tại quán bar Windy, hắn ngồi trong một góc tối, tay cầm chai rượu, miệng thì cứ lầm nhảm "em về đây rồi bik tay anh" hắn say rồi, hắn ngồi ở bar từ trưa tới h, thằng Quân (bạn hắn) cứ đi ra đi vào khêu tay nó:

- Tối rồi may ko định về hả?

Hắn quơ quơ chai rượu trước mặt, mắt thì mở hé:

- Tao ko về!

- Mà mún nằm ở đây lun hả? _ thằng Quân nhăn nhó

- Kệ tao! tao trả tiền là đc chứ gì?

- Mà say rồi! về đi!

- Mà đui tào đó hả?

- Tròi! rớt cuộc cái gì làm cho mà ra như vậy hả?

- Ko là cái gì hết

Hắn nói rồi nằm dài trên ghế sofa, lăn đùng ra ngủ, thằng Quân chỉ bik nhìn hắn rồi lòi hắn vào phòng của Quân:

- Mà nằm ở đây đi! mai rồi về!

Hắn mở hé mắt nhìn Quân, mỉm cười rồi nhắm mắt lại, hắn ngủ rồi, hắn bị gì vậy nhĩ? hắn có làm lớn vắn đề lên ko? nó chỉ đi có 1 ngày mà hắn tung tung như thế àk? rõ là hắn bị vắn đề rồi.

Còn nói đến nó thì.....

- Chị hai! ngủ chưa? _ bé Nga nói nhỏ vào tai nó

- Chưa! em chưa ngủ àk?

- Em ngủ ko đc?

- Sao vậy?

- Em nhớ pa.....

- .....

Nó im lặng, trờ mình, ôm chặt lấy con em bé nhỏ, con em nó đang khóc, nó cũng khóc, 2 chị em nó nằm trên giường thút thút, nó khẽ lau nước mắt:

- Thui ngủ đi! khẽ thôi! mẹ dậy bây h!

- Dạ.....

2 chị em nó ôm lấy nhau, cố ko khóc nữa, rồi chìm dần vào giấc ngủ. Cách đó 1 khoảng mẹ nó nằm trên giường cũng đang cố lau đi dòng nước mắt, mẹ nó thương 2 chị em nó lắm, bà cũng chẳng ngờ pa nó lại mất sớm như thế, phải chi pa nó còn sống thì nó cũng đâu phải xa nhà.....

.....

6 AM

Nó đã thức dậy từ rất sớm, nó xuống bếp nấu lại phần cơm nguội tối wa, ra chợ mua vài quả trứng, sau 10p đồ ăn sáng đã đc nấu xong, nó leo lên giường, lay lay con em:

- Dậy đi! sáng rồi kìa

- um...m....m

Con em vẫn còn lưu luyến giấc ngủ, ngồi dậy, dụi dụi con mắt:

- Mẹ dậy chưa chị hai?

- Mẹ đang ngủ, em kêu mẹ dậy hay chị kêu đây?

- Để em cho..

Nói xong con pé nhảy xuống giường, leo wa giường mẹ:

- Mẹ ơi!

Mẹ nó trở mình, rồi ngồi dậy, mẹ nó mỉm cười với 2 chị em rồi bước xuống giường, em nó cũng lon ton chạy theo mẹ, còn nó thì lên nhà trên thắp nhang cho pa. Đốt nén nhang, cầm trên tay miệng nó nhăm nhăm:

- Xiu nữa con đi rồi, tháng sau con sẽ về, con nhớ pa nhiều lắm, pa ở trên trời phù hộ cho gia đình mình bình an nha pa

Nó cắm nén nhang lên chiếc bát để trên bàn thờ. Sau buổi ăn sáng đó, nó đeo balô lên vai:

- Con đi nha mẹ!_ nó ngậm ngùi

- Ủk! đi đường cẩn thận nha con

- Dạ! mẹ ở nhà mạnh khỏe

Con em nó thì cứ bấu chặt tay vào vạt áo của nó, mắt rung rung:

- Chị hai đừng đi!

- Chị hai đi rồi tháng sau chị về đem wà về cho em_ nó xoa đầu con em

- Nhưng em ko muốn chị hai đi đâu_ con em òa khóc

- Thui! ngoan nào! Đừng có khóc, chị hai hứa sẽ về mà

- Hay chị hai cho em đi theo chị hai nhak

- Ngốc àk! ở nhà mà thay chị lo cho mẹ chứ

Con bé dần buông tay, ko nắm vào áo chị nó nữa, mặt con bé bùn rười rượi, nó rảo bước ra khỏi nhà:

- Con đi đây!

Nói xong nó chạy ra ngoài đường lớn đón xe bus, cuộc chia tay kết thúc trong nước mắt, leo lên xe mà lòng nó cứ thấy tội con em, sao mà thương con em nó wà.....

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Về đến nơi rồi, nó đi bộ trên vỉa hè, bây h cũng đã 7 h sáng rồi, ngày chủ nhật nên đường phố đông đúc hẳn, vừa bước đến cổng nhà hẳn, nó đã thấy bà ** đi đi lại lại trước cổng, nó mỉm cười:

- Con chào **!

- Cô về rồi đấy àk!

- Dạ! mà ** ra đây đứng chi vậy?

- Cậu chủ đi cả ngày hôm wa đến h chưa về, tôi gọi cho cậu chủ nhưng đt ko liên lạc đc.

- Hả? cậu chủ có chơi thân với ai ko?

- Làm sao mà tôi bik đc?

- Thế bà chủ bik chưa?

- Gọi cho cậu ko đc là tôi báo bà ngay, bà lo lắng cho cậu lắm nhưng chẳng bik làm gì.

- Sao ko báo công an ăk?

- Mất tích chưa đủ 24 tiếng mà.

- Vậy bà chủ đâu?

- Bà chủ lo cho cậu đến phát ốm, đang nằm ở trong nhà đó

Nó chạy nhanh lên phòng bà chủ, nó gõ cửa:

- Vào đi!

Nó bước vào, tự nhiên nó lo lắng cho hấn wá, ko bik hấn có bị làm sao ko nữa, nó ngồi kế bên bà chủ:

- Bà khỏe chứ ă?

- Tôi ko sao

- Bà có bik cậu chủ thường hay chơi thân với ai ko?

- Nó có nhieu bạn lắm, làm sao mà tôi nhớ.

- Bà đã gọi cho ng thân chưa?

- Tôi gọi hết rồi, chẳng ai bik nó đang ở đâu cả

- Cậu chủ sẽ ko sao đâu, bà đừng lo

- Uhm

Nói rồi nó chạy xuống nhà, nó ngồi ngoài hiên, chờ hấn về.....1 tiếng.....2 tiếng.....3 tiếng..... chẳng thấy ai về cả, nó nản lòng, nhắc máy định gọi báo công an thì.....

PIN.....PIN.....

Tiếng còi xe wen thuộc wá, nó nhìn ra ngoài, là hấn, nó chạy ủa ra mở cửa và .....

- Đi đâu mà hôm wa đến h ko về nhà hả? pik mẹ cậu lo cho cậu lắm ko? đt thì gọi ko liên lạc đc, cậu định làm cho bao nhieu ng phải lo lắng nữa hả?

Hấn đứng ngây ra đó, cái mặt ngu khôì chề, hấn trở mắt nhìn nó:

- Em làm chị hai của anh hùi nào vậy?

Nó pk mình đã đi hơi bị xa, tìm đường way lại thui, nó đánh trống lảng:

- Vào nhà thăm mẹ cậu đi, mẹ cậu lo cho cậu mà bệnh lun rồi đó

Nghe tới mẹ bị bệnh là hấn chạy 1 mạch vào nhà:

- Mẹ ơi! con về rồi nè_ hấn lay lay mẹ hấn

Mẹ hấn mở mắt nhìn hấn:

- Con đi đâu vậy?

- Con đi wa nhà bạn, chơi vui wá nên ngủ quên.

- Mẹ gọi cho con sao ko bóp máy?

- Điện thoại hết pin mà mẹ. thôi mẹ ngủ đi

- Ủk

Nói rồi hắn đi xuống nhà tìm nó, nó đang phụ bà ** dọn dẹp nhà cửa, thì bị hắn lôi ra ngoài sân:

- Làm cái gì vậy? thả tui ra coi! _ nó hét toáng

- Hôm wa em đi đâu hả?

- Hôm wa tui về thăm mẹ, tui có nói với ** rùi mà

- Sao ko nói trước cho anh hả?

- Tại....tại.....tui quên

- Cố ý quên chứ gì?

- Làm gì có, quên thật mà

- Hay em đi với thằng nào ?

- HẢ? nói cái gì vậy?

- Em còn định dẫu tôi àk? em đi với ai wa đêm rồi mún dẫu nên nói về thăm mẹ chứ gì(ng gì mà đa nghi wá)

Nó tức đến sôi cả máu.....BỐP..... một bạt tai lên mặt hắn, nó dồn hết sức mà hét lên, mặc kệ cho ai nghe thấy:

- TÔI KO PHẢI HẠNG NG ĐÓ. CẬU ĐỪNG CÓ MÀ XEM THUỜNG TÔI NHƯ THỂ.

Nói rồi nó bỏ chạy, nó chạy ra ngoài, nó bật khóc, ko ngờ nó lại bị ng khác lăng mạ như vậy. Còn hắn thì cứ đứng ngây ra, hắn nói gì sai à? hắn chợt nhận ra hắn ko nên đứng đây, hắn chạy theo nó, vừa ra tới cổng hắn đã thấy bóng dáng nhỏ bé ấy khuất dần phía xa, hắn chạy theo, mong nó chịu đứng lại nghe hắn nói.....

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15

Nó chạy đi trong cái nắng gay gắt của buổi trưa, nó khóc, nó ghét hắn, nó ghét những lời mà hắn nói ra, nó ko phải loại ng đó, mà hắn cái thá gì mà dám nói nó như thế chứ? Nó ngồi gục trong một ngõ hẻm vắng ng, nó ngồi đó và khóc, nhìn nó thật đáng thương.

Còn hắn thì cứ chạy đi tìm kiếm nó, hắn hối hận vì những gì mình đã nói (ai bảo ngu) hắn chạy đi khắp nơi, hắn vô tình chạy wa ngõ hẻm mà nó đang ngồi, hắn ko thấy nó ngồi ở đó, rồi hắn lại chạy đi những nơi khác, hắn đi khắp nơi.

2 PM

Trời đã chiều, cái nắng cũng dịu đi, nó ngồi đó cũng mấy tiếng rùi, nó chán nản đứng dậy, nó bước đi, nó đi ra bờ sông (ra đó lùm gì nhi?) nó nhớ lại lời pa nó nói khi còn sống " Khi nào con buồn thì hãy ra bờ sông, lùm những viên sỏi, dùng hết sức lực và ném xuống sông, lúc đó con sẽ thấy tâm hồn mình thanh thản hơn rất nhìu".

Bờ sông đang ở trước mặt nó, nó lùm những viên sỏi và ném mạnh xuống sông, nó nhìn wanh, xung wanh ko có ng, thế là nó hít 1 hơi thật sâu, hét to:

- DUY KHOA! TÔI GHÉT CẬUUUUUUUUUU!!!

Nó ngồi phịch xuống đất, lại típ tục lùm sỏi và ném thì bỗng một giọng nói wen thuộc vang lên sau lưng nó:

- Anh xin lỗi!

Giọng nói ấy ấm áp và sâu lắng, nó bik đó là ai mà, nó ko thèm way lại nhìn, nó làm thinh và típ tục ném sỏi xuống sông, miệng thì cứ lầm bầm " đồ xấu xa, đáng ghét"

- Anh xin lỗi!

Cái giọng nói ấy lại vang lên, nó bắt đầu cảm thấy bức bối, nó vẫn làm thinh, lần này nó ko cảm từng viên sỏi mà ném, nó cầm cả nắm to, ném xuống sông, những viên sỏi thể hiện cho sự tức giận của nó đã đến cực đỉnh

- Em định ném hết sỏi xuống sông à? _ hấn ghẹo nó (có bị gì ko trời? bây h mà còn ráng ghẹo nữa)

Nó phát điên lên với hấn, nó đứng dậy hét to hét mức có thể:

- ỪK! TUI ĐỊNH NÉM CẢ CẬU XUỐNG SÔNG ĐÂY! LÀM ON ĐỂ TUI YÊN ĐI.

Hấn bắt đầu thấy hoảng, có lẽ là nó ghét hấn lắm rồi, hấn thấy lo lắng khi thất mất nó sung húp, bờ vai nó run lên vì tức giận, hấn đến gần bên nó:

- Anh xin lỗi! anh bik anh đã nghĩ lầm về em.....

Ngắt ngang lời hấn, nó way đi :

- Tui ko cần lời xin lỗi của cậu đâu, hum nay tôi sẽ ko làm ng giúp việc hay gia sư gì cho cậu nữa. Tui sẽ ra ngoài ở, tui xin cắt đứt hợp đồng.

- Em! anh xin lỗi!

Hấn biết mình sắp mất đi ng mà hấn iu rồi, hấn wá ngu ngốc khi nói ra những lời đó, bây h xin lỗi đúng là muộn màng wá rồi.

Nó làm lơ lời hấn nói và bỏ đi, trời cũng dần kéo mây đen rồi, trời lại sắp mưa, nó tranh thủ đi về nhà hấn dọn dẹp đồ rồi đi tìm nhà trọ mà ở chứ ko tới nay lại ở ngoài đường mất. Hấn cứ lèo đèo theo nó, luôn miệng nói xin lỗi nhưng nó chẳng thèm nói gì.

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

- Em! đừng đi mà! anh xin lỗi!

Nó làm lơ lời hấn, nó gom tất cả quần áo bỏ vào chiếc vào balô, nó mún đi ra khỏi cái nhà này, nó ko mún nhìn thấy hấn nữa, nó ghét hấn, nó đâu là gì của hấn mắc mớ gì hấn lại nói nó như vậy. Nó đứng dậy, xách chiếc balô đi ra khỏi phòng.

- Em đừng đi mà! _ hấn nắm nhẹ tay áo nó

- Thả tui ra đi! _ nó lạnh lùng

- Anh xin lỗi!

Nó đi thẳng ra khỏi phòng, nó bước xuống lầu đã thấy mẹ hấn đang ngồi ở phòng khách, nó khề cuối đầu chào bà :

- Thời gian wa đã làm phiền gia đình bà, cháu xin cắt đứt hợp đồng.

Bà liếc nhìn hấn, hấn bắt gặp đc ánh mắt mẹ đang nhìn mình hấn liền nhìn bà lắc đầu lia lịa, tỏ ra ko mún nó phải đi. Bà như hiu đc ý của con trai cưng, bà liền nhìn wa nó:

- Cô mún cắt đứt hợp đồng thật àk? có lí do ko

- Dạ! cháu ko mún làm giúp việc cho cậu ấy nữa

- Cô vừa làm đc nửa tháng, cô phải bồi thường cho chúng tôi đó

- Nhưng trong hợp đồng đâu có nói đâu ạ

- Bây h thì có rồi đấy, nếu cô làm đc 1 tháng thì lúc đó cô nghĩ ko cần bồi thường đâu.

Nó cảm thấy như mình đang bị dồn vào đường cùng vậy, rõ ràng bà chủ đang cố ý giúp hấn giữ nó lại mới nói đến cái chuyện bồi thường đó. Nó phải làm sao đây, bỗng hấn lên tiếng:

- Em có thể làm thêm nửa tháng nữa, có đc ko?

Nó bik bây h mà đi thì sẽ mất nhieu tiền để bồi thường, mà nó thì tiền ko có , tiền dành dụm đc thì đưa cho mẹ hết rùi, nó khê lên tiếng:

- Nếu cháu làm thêm nữa tháng nữa cháu có thể nghỉ việc mà ko phải bồi thường chứ ạ?

- Ủk! _mẹ hấn khê mỉm cười

- Vậy cháu sẽ làm nữa tháng nữa

Nó sẽ làm cho xong nữa tháng còn lại, trong thời gian này nó sẽ chỉ làm việc nhà thui, ko ở bên cạnh hấn nữa... ý nghĩ của nó bị dập tắt khi mẹ hấn lên tiếng:

- Nửa tháng này cô phải làm cho con trai tôi đứng đầu bảng trong kì kiểm tra tháng và phải làm cho nó bỏ cái thói lì lợm đi.

- HẢ? Cháu.....

- Nếu cô ko làm đc thì tháng này cô sẽ ko có tiền lương và phải bồi thường nữa.

Mặt nó tái đi theo từng lời nói của mẹ hấn, còn hấn thì cứ cười mỉm, hấn iu mẹ hấn lúm, mẹ hấn đang tạo đk cho nó đc gần hấn mà.

- Cháu bik rùi ạ!

Nó vừa dứt lời hấn liền cầm lấy chiếc balô của nó đi 1 mạch lên lầu, nó hoảng hốt chạy theo hấn. Mẹ hấn nhìn theo 2 ng mà lắc đầu cười mỉm, bà làm bầm:

- Mẹ tạo đk cho con hết mức có thể rùi đó cậu con trai của mẹ

Hấn bỏ cái balô vào phòng nó, hấn đi ngang wa nó, thì thảo vào tai nó:

- Ko đc giận anh nữa, nghe chưa?

Nó định chu mỏ lên cãi thì đã hấn đã đi xuống lầu mất rùi. Tại sao hấn cứ ra lệnh cho nó thế nhỉ? "tui ghét cậu! còn lâu tui mới tha thứ cho cậu" nó cứ tự nói 1 mình như thế, còn hấn thì đang âu yếm mẹ hấn dưới nhà:

- Con iu mẹ lúm

- Con thik con bé đó đúng ko?

- Dạ.....con....._ mặt hấn đỏ ửng

- Mẹ bik mà, ko cần mắc cỡ đâu, mà con đừng nên ghen như vậy chứ, con bé đó chưa là gì của con mà

- Mẹ nghe thấy àk?

- Ủk! tội nghiệp con bé

- Con bik rùi, con sẽ ko như vậy nữa đâu

- Nếu mà con bé còn đòi cắt hợp đồng thì mẹ ko giúp con nữa đâu, ráng mà trong nửa tháng này làm con bé người giận đi

- Dạ! con bik rùi! iu mẹ nhieu nhieu

Nhìn hấn cứ như còn nhỏ lúm ák, nũng nịu như em bé, vì là con cưng nên mẹ hấn chỉ bik cười xòa, giúp đỡ hấn đằng sau thui, mẹ hấn cũng quý nó lúm mà

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17

6 AM

Nó thức dậy sau giấc ngủ chẳng mấy ngon, tối wa nó thức khuya để học bài, leo lên giường thì lại nghĩ lung tung. Chuẩn bị xong tất cả để đi học, nó xách

cái cặp chạy nhanh xuống lầu:

- Con chào **! _ nó cười tươi
- Chào cô! _ bà ** cười nhìn nó
- Dạ! Chào ** con đi học
- Sao cô đi học sớm vậy? Cô ko đi cùng cậu chủ àk?
- Dạ ko àk! con ko muốn làm phiền cậu chủ đâu.
- Ủk!
- Vậy con đi nha! có gì ** kiu cậu chủ dậy dùm con nhak!
- Ủk! mà cô ko ăn sáng àk?
- Con lên trường ăn cũng đc. Thui! con đi nhak!
- Ủk! cô đi cẩn thận!
- Dạ!

Nói rồi nó chạy nhanh ra ngoài, nó dạo bước trên vỉa hè, buổi sáng ko khí thật trong lành, nó thích đi bộ để tận hưởng cái trong lành chứ ko hề thích bị gió tạt mạnh vào mặt như những lần hần chờ nó đi học. Nói là ko muốn làm phiền cậu chủ nhưng thật ra nó chẳng muốn cái cậu chủ đáng ghét đó chờ đi xiu nào. Đi với hần chẳng khác nào chuốc họa vào thân.

Nó bước vào lớp, mọi ánh mắt ko đổ dồn vào nó nữa, nó thầm cầu nguyện cho mọi sự bình an, nó khều vai Ngọc:

- Xuống cantin ko?
- Ủk!

Nó chơi thân với Ngọc hơn từ ngày nó về làm ở nhà hần, nó quý Ngọc lắm. 2 đứa tung tăng xuống cantin, Ngọc khẽ lên tiếng:

- Công việc của bà nay sao rồi?
- Bình thường thui! nhưng tui ko ưa gì cái thằng nhóc đó cả
- Thì tui nói trước với bà rồi mà, thằng ko có hiền đâu
- Nó cứ toàn xưng anh zoi tui trong khi đó nó nhỏ hơn tui một tuổi, nghe mà phát bực
- Kệ nó đi! nó đc chiều chuộng từ nhỏ rồi, hùi đó nó có chị hai, thì nó hiền queo àk! nó sợ chị hai nó lắm
- Zậy chị hai nó đâu? tui đâu có thấy!
- Chị hai nó theo pa wa Mĩ làm, rồi bị tai nạn, wa đòi rùi.
- Trùi! vậy hả? _ nó kinh ngạc
- Ủk! kể từ đó, chẳng ai dám nhắc đến chị hai nó nữa, ai mà nhắc là nó nổi cáu lên, trông kinh lắm
- Và nó lì lợm, wạ phá như bây h cũng sau khi chị hai nó mất hả?
- Ủk! Bị kích động đó mà

Câu chuyện về chị hai hần làm nó thấy có gì đó buồn mang mác trong lòng, ko ngờ hần cũng có chị hai, lúc đầu nó cứ tưởng hần là con 1, sao tự nhiên thấy thương hần wá, nếu chị hai hần còn sống thì hần đâu có là ng như vậy.

Nguyên buổi học nó cứ suy nghĩ về hần, dạo này nó kì lắm, cứ hay nghĩ đến hần thui, nó ko thể nào thích hần đc, phải làm sao để mang cái suy nghĩ nó thích hần bỏ vào thùng rác càng nhanh càng tốt.

Ra về rồi, nó tung tăng bước ra khỏi trường, nó cố gắng dẹp tất cả các suy nghĩ wa 1 bên, vừa bước đc 1 đoạn thì.....

- Á! _ nó hét lên

Hắn chạy xe chặn ngay trước mặt nó, hắn nắm chặt tay nó, mặt hắn nhăn lại, có vẻ rất tức giận:

- Sao hùi sáng em ko đợi anh hả?

- Kệ tui!_ nó gắt lại

- Em.....! hắn xiết chặt tay nó

- Đau! thả tui ra coi

- Anh ko thả! lên xe! NHANH!_ hắn ra lệnh

Nó tức đến sôi máu, nó chưa nguôi giận chiến hắn chửi nó, bây h lại thêm cái chiến vô duyên này nữa, nó thik đi bằng gì hay với ai là chiến của nó, mắc mớ gì đến hắn đâu:

- KO! tại sao mấy ng cứ pắt tui làm theo ý của mấy ng hoài zậy hả?

- Vì anh là cậu chủ của em, nghe chưa hả?

Cái chữ "cậu chủ" bay thẳng vào tai nó, hắn là cậu chủ của nó, phải nghe lời hắn àk? Nó ghét cái chữ cậu chủ đó, nhưng vì sự bình yên của nửa tháng còn lại, chỉ nửa tháng nữa thôi nó sẽ tìm công việc khác. Nó lặng lẽ leo lên xe hắn, mặt nặng như wá ta trăm kí, nó phùng mang trợn mắt, nhìn lưng hắn (sao ko nhìn đằng trước mà nhìn đằng sau nhì?) Nó lăm bằm " ng gì đâu mà đáng ghét, tui mà là mẹ cậu, tui cho cậu ăn cả chục kí " bánh tét" mỗi ngày, xem cậu có dám ngang ngược nữa ko[IMG]http://img.*/zingforum/skin/images/smilies/KhiCon/monkey53.gif[/IMG]"

- Em nói gì vậy hả?

- Có nói gì đâu_ nó giật mình

- Dám nói xấu anh là bik tay anh

- Ai thềm nói xấu mấy ng

- Ai bik dc.....

Hắn rõ ga, chiếc xe phóng nhanh trên mặt đường.....Đằng xa, ở 1 góc khuất, 1 ng lăm bằm:

- Thì ra em và thằng đó chỉ là cậu chủ và giúp việc thôi àk? Vậy anh ko ngại, đem em về bên anh đâu

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

2 PM

Nó đứng trước cữ phòng hắn, 1 tay mở cửa, 1 tay ôm cả chồng sách nâng cao, nào là toán, văn, lý, hóa,.....đủ thứ hít lun, nó bước vào:

- HẢ?_ nó hét lên ngạc nhiên, tay dụi dụi mắt, ko thể tin nổi

Cảnh tượng huy hoàng chưa kìa, hắn đang nằm trên giường, hình như là đang ngủ, nhưng điều đó làm nó ngạc nhiên, điều làm nó ngạc nhiên là phòng hắn hùm nay sạch sẽ đến mức lạ thường, ngoài ra 1 ng ko bao h học bài như hắn, mà hắn lại ngủ kế bên cuốn bài tập toán, cây bút để kế bên vẫn chưa đóng nắp. Có nhìn nhầm ko nhì? Nó định lay hắn dậy nhưng thấy hắn ngủ ngon wá nên thôi, nó lăm bằm " cho 15p đó, ngủ đi, đồ hách dịch" Nó đến gần bên hắn, nó bắt gặp cảnh tượng đang ngủ của hắn. " Ko ngờ cậu cũng đẹp đó chứ" (trước h ai cũng thấy hắn đẹp, có mình nó ko nhận ra thôi). Mái tóc ngắn phủ xuống, đôi mắt to, lông mi rậm,..... bông mặt nó đỏ lên, cái gì vậy? nó tự cóc vào đầu mình, nó ko có thik hắn, nó đi nhanh ra ngoài, miệng cửa nói nhảm" tui ghét cậu, tui ghét cậu" (Đang lừa dối bản thân đây mà)

- AI ZÔ PHÒNG TUI ĐI RA MÀ KO ĐÓNG CỬA ZẬY HẢ?_ hắn hét lên

Nó đứng ở ngoài giật mình, nó nép bên cửa, nhìn vào bằng ánh mắt hơi sợ hãi

Ánh mắt của hắn liền hướng về nó:

- Em phải ko?

- Tui... tui... tui ra ngoài lấy sách nên wen_ nó làm liều nói xạo
- Em vào đây làm gì?
- Đến h học rùi! tại thấy mấy ng ngủ nên tui.....
- Sao hum nay học sớm vậy?
- Thì bà chủ nói phải làm cho mấy ng đứng đầu bảng trong kì kiểm tra tháng này mà
- Thui đc rùi! học thì học

Hắn đứng dậy, ngồi vào bàn học, miệng còn ngáp ngủ, tự nhiên sao bây h nó thấy hắn khác lắm, lạnh lùng hơn rùi, hắn lạnh nhạt với nó hẳn, lại dữ hơn nữa chứ, lạ wá.

Nó lấy bài tập ra cho hắn làm, nhưng trong lòng thì cứ nghĩ lung tung cả lên:

- Em ra ngoài đi! để anh tự làm đc rùi
- Sao vậy?
- Anh muốn tự mình làm bài, ko hieu anh sẽ kiu em vào
- Ừk!

Nó lặng lẽ bước ra, cái gì vậy nhỉ? rõ ràng hắn lạnh lùng hơn thật rùi, nó đã wen với 1 ng luôn wan tâm đến nó, lun bắt buộc nó làm theo, lun muốn nó ở bên cạnh. Hắn khác wá

Cái cửa phòng đóng lại, hắn gục mặt xuống bàn " cách này chỉ tao sao khó làm thế chứ"

Hắn nói gì vậy nhỉ? way lại wá khứ tìm hieu thui.....

Sáng khi đi học hắn đã kể cho thằng Quân (bạn chí cốt của hắn) nghe về tất cả những gì giữa hắn và nó, thằng Quân mạnh miệng cho rằng nó thích hắn, theo như 1 thằng tình trường như Quân cách giải quyết khá đơn giản " Mày cứ lạnh lùng vào, đừng chú ý đến e ấy nữa, tao bảo đảm nửa tháng sau e ấy sẽ ko chịu nổi mà nói thích mày cho coi" Thế là hắn thực hiện như đúng kế hoạch của thằng Quân bày ra nhưng xem ra vở kịch " Ng lạnh lùng" này khó mà trình diễn 1 cách hoàn hảo khi hắn ko hề bik rằng mình đang có đối thủ vô hình.

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19

9 PM

- Một wá!_ nó vừa than vừa nằm dài trên bàn học của mình

Nguyên buổi chiều mệt mỏi với hắn, hắn cứ bắt nó ra ngoài mà cứ 10p lại gọi vào hỏi bài, nó đòi ở trong phòng với hắn để có gì chỉ bài cho tiện đỡ mất công chạy ra chạy vào nhưng hắn một mực ko chịu, hắn cứ đuổi nó ra ngoài (đóng kịch đỡ ồm, nhưng mà nó vẫn ko nhận ra mới hay chứ Tối đến, ăn xong nó lại lên lầu lôi xấp bài tập ra chỉ cho hắn, một ngày xoay vòng vòng bên hắn, nó mệt lử.

Nó đứng dậy, vươn vai, khua tay múa chân cho đỡ mệt, rùi ngồi lại vào bàn học, học bài thui.....

11 PM

Nó bây h chẳng khác nào con ma, mắt thì mở hết lên, tay chân thì ko thể cử động nổi, pùn ngủ wá rùi, nó lê cái thân mệt mỏi lên giường, vừa chạm giường nó lẩn đùng ra ngủ, làm như thiếu ngủ lâu lắm rùi ák! .....

*****

6 AM

Nó mở mắt ra, ánh sáng ngoài cửa sổ chiếu vào, nó vươn người:

- Sáng rồi à? nhanh thế nhỉ? _ nó lẩm nhẩm

Hình như nó ngủ chưa đã hay sao à? tội nghiệp chưa? nó đi vsen, bước ra khỏi phòng vệ sinh với đầu tóc, đồng phục đã gọn gàng nhưng miệng thì vẫn còn..... ngáp ngủ (ng gò mà ham ngủ thế) Nó thấy hơi mệt trong ng, mọi hôm nó đâu có sao đâu, chắc hôm wa dạy cái thằng nhóc đáng ghét đó nên hum nay mới như vậy, hần học gì mà nó nói hoài ko hui, chậm hui thấy sợ lun. Nó xách cặp và mệt mỏi bước ra khỏi phòng

- TRỜI! _ Nó giật mình, tỉnh ngủ lun

Hần đang đứng trước phòng đợi nó:

- Đi học thôi!

Hần nói có bấy nhiêu thôi rồi bước nhanh xuống lầu, còn nó thì cứ đứng ngu ra, hum nay trời mưa hay bão táp nhỉ? hần dậy sớm hơn nó. Trời ơi! cái gì vậy nhỉ? thật lạ lùng. Ko phải lúc suy nghĩ, nó chạy theo hần:

- Ko ăn sáng à? _ nó khều vai hần khi hần đang lấy xe

- Ko! _ hần lạnh lùng

- Sao vậy?

- Ko mún ăn! thôi lên xe đi

Nó im lặng leo lên xe, hần khác wá, mọi hum lúc nào cũng ăn sáng rồi mới đi học, hần bị gì vậy nhỉ?

Chiếc xe lướt nhanh trên mặt đường, rồi dừng lại trước trường, nó chẳng nói gì, leo xuống xe, hần cũng im lặng phóng đi gửi xe, hần lại khác, lần nào chở nó đến trường hần đều nói tạm biệt với nó mà, sao hần khác wá vậy. Nó bắt đầu ko wen cách đối xử lạnh nhạt của hần, nó thik hần như lúc trước hơn, "có khi nào mình thik thằng nhóc đó ko nhỉ?" lại cái ý nghĩ đó, "ko bao h" thậm nghĩ rồi nó chạy thẳng vào trường

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20

Nó bước vào lớp đầu óc ko khỏi suy nghĩ về hần, nhưng vừa bước đến chỗ ngồi của mình thì..... nó thấy hơi sợ, ánh mắt của ng đó đang nhìn nó, ng đó đang ngồi ở chỗ nó, cái chân của ng đó đang gác lên bàn nó, ng đó là ng mà nó ko mấy chú ý nhất trong lớp, nó chỉ pik đơn giản ng đó là đàn anh chị thôi, nó đã từng chứng kiến wa vài vụ đánh nhau trước lớp của ng đó và mấy anh lớp 12. Nói tóm lại ng đó là ng nó ko hề mún dính líu tới, đang hoảng hốt thì.....RẦM..... tiếng đập bàn của ng đó làm nó giật nảy mình, tiếng nói trầm đến rợn ng, tiếng nói trầm nhưng đanh ko hề ầm áp:

- Sao hum nay đi học trễ vậy? pik tôi đòi đợi em lâu rồi ko hả?

- Tui....tui....mà đợi tui có gì ko? _ nó lo sợ

Hần chỉ tay vào cuốn tập để trên bàn, mỉm cười:

- Chỉ tôi bài này đi! cả lớp ko ai bik làm cả?

- HẢ?.....ừk

Đơn giản thế thôi à? mà ng đó đi hỏi bài ưk? có nghe lầm ko nhỉ? nó nhìn xung quanh lớp, ai nấy đều kinh ngạc và hoảng hốt, học sinh cá biệt mà lại chăm học vậy à? xui....

Giới thiệu xui về ng đó nhak!

Hoàng Minh: cậu chủ của tập đoàn giày dép KTM nổi tiếng lừng lẫy, đẹp trai, hần có chiếc răng khểnh khiến nhiều nàng nghiêng ngả khi hần cười, ăn chơi, wậy phá là nghề của ng này, hần thường xuất hiện ở các quán bar và những trận đi bão, là ng khá ít nói, bạn gái của hần thì đếm ko xuể nhưng bắt mí xui nhé, bạn gái thì nhiều nhưng ng hần thầm thương lại là nó đó, hần bik tất cả về nó, từ chiến Phong thik nó, cả chiến nó là ng giúp việc của Khoa. Hần đang âm mưu biến nó thành ng của hần. Cái gai và cũng là vật hần ghét nhất chính là Khoa.

Nói vậy đc rồi, từ từ sẽ hui thêm về ng này thôi.

Way lại truyện thôi nào!!!

- Minh ko hìu chỗ nào?

Hắn chỉ vào cái bài tập đó, trùi! đúng ngay cái bài hum wa nó vừa mất cả đêm để giải ra, nó hí hửng chỉ bài cho hắn mà ko hề bik hắn đang nhìn nó bằng cặp mắt sâu lắng, như mún nuốt tươi nó vậy (ax, có nói wá ko nhĩ?)

- Hìu chưa? _ nó cười nhìn Minh

- Ủk! nhưng chưa hìu lúm

- Thui! vào học rùi! có gì tui chỉ sau cho

- Ủk!

Nó cứ cười như thế mà ko hề bik gì cả, cả lớp ai cũng thấy lạ, nhất là con Ngọc, nhỏ đó hình như đã thấy lò mò đc sự việc rùi, nhưng để xem chuyện xảy ra sao đây.

Một ng iu nó đang lạnh lùng để nó thừa nhận t/c của nó dành cho hắn. Một ng mún nó là của riêng mình có cả 1 kế hoạch lớn để nó thuộc về ng đó. Một ng ngây ngô chẳng hìu gì, chỉ lun nghĩ đơn giản. Một ng thấy đc cái gì đó đằng sau, sâu xa và mún chờ đợi sự diễn biến. Câu chuyện đã bắt đầu rắc rối rùi đây

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21

RENG....RENG....RENG.....

Ra chơi rùi, sau tiết văn căng thẳng, cuối cùng cũng đc giải tỏa, nó thở phào nhẹ nhõm, nó kêu vai Ngọc:

- Cantin ko?

- Ủk!

Thế là 2 đứa tung tăng xuống cantin, chọn 1 chỗ ngồi kế bên cửa sổ khá thoáng, con Ngọc khẽ cười:

- Ăn gì để tui mua?

- Mua giùm tui ổ bánh mì nhák! sáng h đói wá rùi

- Ủk!

Ngọc cầm tiền từ tay nó rùi đi thẳng vào đám ng đông nghịt đang chen chúc kia, nó nằm gục lên bàn, bủn rủn wá. Nó lại bủn rủn, cái ngày gì thế này ko bik, đang lim dim, đôi mắt gần như nhắm tít thì.....BUP.....chưa kịp mở mắt nhưng nó cũng có thể đoán ra ai đó vừa đập cái gì lên bàn, nó ngóc đầu dậy, ui trời! là Minh, Minh nhìn nó, mặt nhăn lên:

- H này còn ngủ àk?

- Tui....tui....tui ngủ thì.....kệ tui_ nó lấp bắp

Minh ko nói gì, ngồi xuống ghế, cái chân vô duyên kia lại gác lên bàn, Minh để quyển tập lên bàn, tay chỉ vào 1 bài tập lí:

- Chỉ tôi bài này!

- .....

Nó chẳng dám nói gì chỉ nhìn theo cái ngón tay của Minh. Cái bài tập này đúng là khó, nhưng đối với nó chỉ mất 5p là xong, thế là nó thao thao bất tuyệt cách giải bài, còn Minh thì có nghe gì đâu, Minh cứ nhìn nó thui vì mục đích của con ng này ko phải là hỏi bài mà chỉ là lấy cớ ở gần bên nó thui:

- Hìu ko?

- Ủk!

Cùng lúc đó con Ngọc đi lại, thấy Minh và nó đang ngồi cùng nhau, sự nghi ngờ càng tang dần (con này làm nhà tiên tri đc đó Ngọc tiến đến:

- 2 ng thân nhi?

- Đâu có đâu, Minh chỉ hỏi bài tui thôi!_ nó cười tươi

Minh nhìn Ngọc cười nửa miệng, rồi đứng lên, Minh đi 1 nước ko 1 lời cảm ơn cho nó, rõ ràng là ng vô duyên. Nó cầm ổ bánh trong tay Ngọc rồi kéo Ngọc lên lớp. Ở phía xa, trong góc khuất của cantin, một đôi mắt âu yếm nhìn nó, miệng ng đó khẽ cất lên " Anh iu em" . Pik ai ko? Hắn đó, giả vờ lạnh lùng rồi lại âu yếm nhìn nó từ xa, hắn ko hề phát hiện Minh là đối thủ của mình, hắn có thấy Minh ngồi chung với nó nhưng hắn chỉ nghĩ đơn giản Minh là bạn bè của nó thôi, th2 cũng đúng thôi, bấy h biểu hiện của Minh cũng đâu có gì khác 1 ng bạn đâu.

*****

Ra về rồi! nó bước ra khỏi trường, Hắn đứng đó đợi nó kìa, nó tiến lại gần, nhìn hắn nó cười tươi, nhưng hắn chẳng thèm cười lại với nó, lạnh lùng đưa cho nó chiếc nón bảo hiểm rồi im lặng way đi, Nó cũng ko mấy ngạc nhiên, nó lẳng lặng leo lên xe, sao tự nhiên nó mún khóc wá, sao hắn lại lạnh lùng với nó như vậy chứ.

Một ng từ đằng xa dõi theo chiếc xe của nó và hắn, một nụ cười nửa miệng khẽ nở trên môi, ng đó leo lên xe và chạy theo chiếc SH vừa phóng đi.....(ng đó khỏi nói thì mọi ng cũng bik là ai rồi phải ko?)

Bạn đang đọc truyện *Câu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22

Về đến nhà, nó leo xuống xe mở cửa, hắn chạy thẳng vào nhà, rồi đi thẳng vào trong, ko thèm nhìn nó lun.

Chiếc xe của Minh cũng dừng lại ở gần đó, ánh mắt hướng về phía nó và hắn, ánh mắt ấy như mún nuốt trọn cả 2 con ng kia " là ng giúp việc thì nhất thiết phải ở chung nhà sao? " thầm nghĩ rồi hắn rồ ga, phóng đi mất

*****

Một tuần sau.....

Một tuần wa Minh cứ kè kè bên nó, ko hỏi bài thì cũng kiếm cớ này nọ, cứ giờ ra chơi là Minh xuất hiện bên nó, khiến cho nhìu ng hui lăm. Còn nó thì vẫn ngu ngơ như thế, nó còn coi Minh là 1 ng bạn tốt vì Minh thường hay mua kẹo hay nước cho nó như 1 lời cảm ơn sau những lần chỉ bài, nó bắt đầu cảm mến ng bạn này nữa chứ (chắc bị khùng rồi)

- Xuống cantin ko?_ Minh cười nhìn nó

- Ủk!

Nó vẫn tươi cười chấp nhận lời mời của Minh như mọi khi, nó chọn 1 cái bàn ở vị trí khá thoáng, Minh đem đến 2 chai nước trái cây, nó cười nhận lấy 1 chai nước từ Minh :

- Cảm ơn! mà sao Minh tốt với tui vậy?

- Thì em chỉ tôi làm bài thì tôi trả lễ! vậy thôi!

- Trùi! có gì đâu! bình thường thôi mà!

- Ủk! mà em có bạn trai chưa?

- Há?

- Trả lời đi!

- Tui...tui...tui....

Nó thoáng bối rối khi bỗng dưng hình ảnh của hắn hiện lên trong đầu nó, chẳng lẽ nó thik hắn thật rồi àk? ko thể nào! Nó lấy lại bình tĩnh:

- Ko trả lời đc ko?

- Có phải cái thằng hay chở em đi học ko?
- Ko phải! ko pao h! mà hỏi chi vậy?
- Em có coi tui là bạn ko?
- Có chứ!
- Tui có việc muốn nhờ em, em sẽ giúp tôi chứ?
- Nói thử xem!
- Thứ 7 tuần này là sinh nhật của em trai tôi, 2 tháng trước tôi có hứa với nó ngày sinh nhật của nó thì tôi sẽ đem bạn gái về giới thiệu với nó và bạn bè của tôi, nhưng hiện h tui chưa có bạn gái..... vậy nên..... tui muốn nhờ em.....
- Hà? bạn gái giả àk?
- Tôi ko ý gì đâu! chỉ là giả thôi, rồi kiếm có tuyên bố chia tay sớm là đc mà!
- Nhưng.....
- Em giúp tôi đi! tôi thất hứa với thằng em nhiều rồi! thêm lần này nữa chắc nó ko tha cho tôi đâu!
- Nhưng mà .....
- Thôi! nếu em ko muốn thì tôi ko ép_ hấn tỏ vẻ bần bả đứng dậy
- Khoan đã! nghiêm túc chứ?
- Tôi ko rảnh đùa giỡn với em đâu!
- Ủk! vậy.....tui sẽ giúp Minh nhưng với 1 đk
- Đk gì?
- Sẽ phải tuyên bố chia tay sau ngày sinh nhật của em trai lâu nhất là 1 tuần.
- Em ko thích làm bạn gái tôi àk!
- Chỉ là giả vờ nên tui ko muốn kéo dài làm gì!
- Ủk! tùy em!

Nói rồi hấn bỏ đi, trên môi nở lên 1 nụ cười hết sức đều, đoạt đc bước đầu của mục đích rồi mà. Còn nó chỉ nghĩ đơn giản tất cả là giả vờ nên chẳng lo lắng gì cả.

Ở phía xa, tron góc khuất của cantin, vẫn có 1 ng nhìn nó, hấn bắt đầu thấy lo lắng đến sự xuất hiện của ôg anh kia, hấn có nên típ tục lạnh lùng , hay trở lại là con ng trước đây để giữ chặt nó bên hấn. Hấn bắt đầu cảm thấy nên điều tra từ những ng xung quanh nó, để làm rõ mọi việc

*****

10 PM

Hấn leo lên giường, cầm chiếc phone, dò đi dò lại ở danh bạ, " đây rồi! tưởng là xóa mất rồi chứ! " là số của Ngọc, chị họ của hấn, cũng chính là ng giới thiệu nó đến nhà hấn làm đó, hấn chỉ pk là Ngọc học cùng khối 11 với nó chứ có pk Ngọc và nó chơi thân đâu:

- Alô! nhóc có rảnh ko vậy? tự nhiên gọi h này àk!_ Con Ngọc cần nhân
- Bà có pk Ngân ko? Ngân học ở 11a3 đó
- Chị nhóc mà nhóc gọi bằng bà hả?
- Trời ăk! nói đi! pk Ngân ko?
- Pk! chị học lớp đó mà!
- Vậy bà có pk dạo này hay có thằng nào lẻo đẻo theo Ngân ko?

- Pk! Là thằng Minh
- Thằng đó thik Ngân phải ko?
- Hình như vậy!
- Thằng đó là ng như thế nào?
- Chì ko rõ nhưng ko phải ng tử tế cho lắm. Mà làm gì hỏi dữ vậy? nhóc thik Ngân àk?
- Sao bà pk?
- Bí mật!
- Bà nói đi!
- Thui ngủ đi! chị bần ngủ rùi! mún hỏi gì về Ngân và Minh thì hỏi chị, chị làm wân sư cho, paiz!

Nói xong con Ngọc cúp nấp cái rụp, hấn ngồi đó, mặt đơ lun, hấn có đôi thù rùi!!

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

Như cái chớp mắt, hum nay đã là ngày thứ 6 rùi. Ngày mai là ngày nó chính thức làm bạn gái giả của Minh, nó cảm thấy lo lắng và mất tự tin, hum nay ở trường nó bắt gặp đc ánh mắt lạnh lùng của hấn nhìn nó ở cantin trường lúc nó đang ngồi nói chuyện với Minh, nó thấy hấn là mỉm cười ngay, nhưng hấn thì ko, một cái nhìn băng giá, thế thui, rùi hấn way đi xem như chưa nhìn thấy nó, sự hụt hẫng trong nó trở nên dâng trào, càng ngày hấn càng lạnh lùng với nó. Tại sao chứ? nó dường như ko thể chịu nổi nữa, ở nhà thì chẳng nói chuyện với nhau ngoại trừ những lúc chỉ bài, lên trường có gặp nhau cũng xem như ng xa lạ. Bây h hấn ở trong lòng nó đang ở vị trí nào chính nó cũng ko rõ, là 1 thằng nhóc lém lỉnh, 1 cậu học trò, 1 cậu chủ ngang ngược hay.....ng....nó thik..... đầu nó rối như mớ lông bông, nó ko hề mún thừa nhận rằng nó đã bắt đầu thik hấn vì đơn giản là điều đó sẽ ko thể xảy ra.....

Chiều nay nó có buổi hẹn với Minh, Minh sẽ dắt nó đi mua vài thứ cần thiết cho ngày mai, vậy chiều nay buổi học giữa nó và hấn sẽ kết thúc sớm, hình như nó ko mún như vậy.....

2 AM

Như mọi ngày buổi học đã bắt đầu, nó bước vào phòng hấn, vẫn cứ như thế, hấn vẫn ngủ mặc dù nó đã nhắc hấn nhiều lần là phải dậy sớm để học bài, nó tiến đến gần hấn, lay nhẹ:

- Dậy học bài!

Hấn vẫn cứ ngủ say sưa như thế, nó lay thêm lần nữa:

- DẬY HỌC BÀI NÈ!

Nó hét lên, hấn dần mở mắt, tay dụi dụi đôi mắt đang còn lim dim, hấn nhìn nó rùi bước đến chỗ bàn học, ko nói gì, hấn lấy cuốn tập ra rùi nhìn nó, nó hui đc rằng hấn đang đợi nó đưa bài tập cho hấn, nó lạng ng " chẳng lẽ cậu nói 1 tiếng với tui ko đc sao? " thầm nghĩ chứ ko dám nói nên lời, nó đặt cuốn vở bài tập lên bàn, rùi khoanh tròn những bài tập cho hấn. Cứ như thế 1 tiếng....2 tiếng....trời wa, trời đã về chiều, 5h nó sẽ đến chỗ hẹn gặp Minh, đã 4h rùi, nó ngồi gần lại hấn:

- Đưa tập cho tui kiểm đi!

Hấn đẩy cuốn tập về phía nó, mọi khi nếu mà nghĩ sớm hấn sẽ nằng nặc hỏi lí do, nhưng bây h thì ko, hấn cứ im lặng như thế. Nó kiểm bài xong rùi bước ra khỏi phòng hấn, nó về phòng chuẩn bị cho buổi hẹn. Còn hấn, ngồi trong phòng, nước mắt tự nhiên trào ra, hấn cảm thấy cứ như vậy mãi thì hấn chết mất, 2 ng gần nhau nhưng sao trái tim lại ở xa vấ, hấn lại đại khờ nghĩ rằng nó thik Minh, hấn ko mún phá vỡ hạnh phúc của nó, hấn iu nó nên hấn quyết định đứng ở đằng sau chúc phúc cho 2 ng, hấn sẽ chúc phúc nhưng ko ý định rút lui, hấn vẫn sẽ cố gắng dành nó lại trong 1 ngày ko xa

2 con ng này đúng là ngốc hết chỗ nói, nếu iu nhau thì cứ nói thẳng đi, dễ ồm, chỉ cần nói lên tiếng lòng của mình thì mọi thứ sẽ đc giải tỏa, cứ như vậy thì còn nhiều chuyện rắc rối sẽ xảy ra đây

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 24

5 PM

Nó bước ra khỏi nhà, đón taxi, chiếc taxi phóng nhanh đến quán cafe Teddy, nơi mà nó và Minh đã hẹn trước, vừa mở cửa xe nó đã thấy Minh đứng trước quán chờ nó:

- Chào cô nương!_ Minh mỉm cười (ui! xinh zai lúm nhak)

- Chào Minh!_ nó mỉm cười đáp trả

- Chúng ta đi lun nhé!

- Ủk! nhưng đi đâu trước bây h?

- Chuyện đó em ko fải lo! lên xe đi!

- Ủk!

Nó leo lên chiếc Vespa màu đen đc dán những hình ảnh rất đáng iu, nhìn vào thì ko ai nghĩ chủ nhân của nó là con trai cả, chiếc xe phóng nhanh trên mặt đường và dừng lại trước 1 shop thời trang phải nói là rất lớn:

- Trời!nó ngạc nhiên

- Sao vậy?

- Vào đây làm gì? nó to wá!

- Trời! thì em cứ vào đi!

Minh để chiếc xe lại cho chủ bảo vệ và đẩy nó vào trong:

- Em cứ chọn chiếc váy nào mà e thích đi!

- Hả? Nhưng.....

- Cứ chọn đi! đừng ngại!

Minh đẩy nó wa gian phòng toàn là đồ dự tiệc, Minh ra hiệu kêu chị nhân viên lại:

- Làm phiền cô chọn cho cô nhóc này 1 bộ váy nhé!

- Vâng!

Trả lời Minh xong chị ấy way wa nhìn nó, 1 cái nhìn tổng quát, sau đó chị ấy lấy ra vài bộ váy rất dễ thương:

- Mời chị thử đồ !

Nó im lặng đi theo chị nhân viên, Minh cũng ra ngồi ở ghế sofa trước phòng thử đồ chờ nó. Một lúc sau nó bước ra với chiếc váy đầu tiên. Minh ngược lên nhìn nó, khẽ lắc đầu, Minh cho là già hơn tui. Chiếc váy thứ 2 thì Minh cho là wá hờ hang. Đến chiếc thứ 3 thì .....trùi ui! nhìn kia, 1 nàng công chúa, chiếc váy màu hồng sữa, đc đính đá 2 bên tay áo, váy dài đến đầu gối, phần váy bên dưới phồng to, nhìn cute lắm lun. Minh vừa nhìn xong mặt liền đỏ ửng lên, anh chàng liền mỉm cười chấp thuận, nhìn nó trông xinh wá mà. 2 ng ra vậy tính tiền, nó mún xiu khi nhìn thấy cái hóa đơn:

- 700 ngàn cơ àk? thui! ko lấy nữa đâu!_ nó nắm tay áo Minh lay lay

- Ko sao đâu! nhìn em xinh là đc rồi!

- Nhưng đắt wá!

- Ko sao mà! Minh đi thui!

Nói rồi Minh kéo nó đi ra khỏi shop, leo lên xe Minh chở nó đi vào 1 nhà hàng:

- Ăn tối nhé!

- Ủk!

Nó mỉm cười nhìn Minh. Minh thật tốt và chu đáo, 2 ng ngồi ăn tối, họ trò chuyện với nhau rất nhiều, và tất nhiên sau cuộc trò chuyện này, Minh càng pk rõ hơn về nó, nó kể với Minh mình là 1 cô giúp việc do gia đình khó khăn, nói nhiều lắm, hầu như là tất cả những gì đã xảy ra, nhưng những điều đó Minh đã điều tra hết rồi. Nó nói cho Minh nghe về nó đơn giản vì nó coi Minh là bạn tốt, Nó cũng bik đoc chút ít về Minh, gđ Minh giàu có nhưng chỉ về vật chất thôi, Minh rất khi ở nhà vì Minh ko thích gđ mình.

9 PM

Chiếc xe vi vu trên đường[IMG]http://img.*/zingforum/skin/images/smilies/KhiCon/monkey03.gif[/IMG], 2 ng họ phóng xe khắp trung tâm thành phố, rồi bỗng chiếc xe phóng nhanh, nó giật mình nắm lấy áo của Minh, tự nhiên hình ảnh này làm nó nhớ đến lần đầu tiên hấn chở nó đi học, hấn cũng phóng nhanh như thế này, đi với Minh nhưng hấn vẫn cứ lun lẳng văng trong đầu nó. 9h30" Minh chở nó về theo chỉ dẫn của nó (khỏi chi cũng bik) :

- Thui ! có gì tối mai gặp lại!_ Minh nhìn nó mỉm cười

- Ủk!

- Mai tôi sẽ đến rước em! Ngủ ngon!

- Ngủ ngon!_ Vừa nói Minh vừa đưa túi đồ cho nó

Nó bước xuống xe định đi thẳng vào nhà thì:

- Ngân!

Minh gọi nó, nó way lại, nó wá ngạc nhiên, một nụ hôn nhẹ lên trán nó:

- Tôi về đây! pipi

Nói rồi Minh phóng nhanh trước khi nó hoảng hồn, tay nó sờ lên trán, đôi mắt cứng đờ chẳng bik nhìn đi đâu, Minh hôn lên trán nó là ý gì nhỉ? Nó khẽ lắc đầu rồi đi vào nhà xem như chưa có gì xảy ra.

Trên ban công hấn đã thấy tất cả, hấn ngồi gục xuống " chẳng lẽ anh mắt em thật rùi àk? " Nước mắt hấn bỗng rơi, những giọt nước mắt mặn đắng lăn trên khuôn mặt hấn. Thật tội nghiệp wá đi

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25

Nó bước vào phòng mà ko hề bik ở căn phòng gần đó đang khóc vì nó, nó thay đồ và leo lên giường, nó cảm thấy mệt mỏi, tại sao bây h nó lại hay suy nghĩ đến hấn như vậy chứ? biết là chỉ còn 3 tuần nữa nó sẽ ko phải gặp hấn nữa nhưng hấn chiếm trọn tâm trí nó, nó chẳng còn tâm trạng suy nghĩ đến nụ hôn lúc nãy của Minh, nó để mặc cho nụ hôn ấy đi vào dĩ vãng. Nó ôm chặt chiếc gối ôm, rồi chìm vào giấc ngủ..... Còn hấn cũng nhẹ lau nước mắt, hấn cố lừa dối bản thân những gì lúc nãy hấn thấy chỉ là ảo tưởng, hấn leo lên giường nhắm chặt đôi mắt, phải cố quên thôi.....

8 AM

Ánh nắng của buổi sáng rọi vào căn phòng nhỏ của nó, nó bật dậy :

- Trẻ học rùi!

Nói rồi nó lật đật chạy nhanh vào nhà vệ sinh, 10p sau nó bước ra, đồng phục gọn gàng, nó xách cặp chạy nhanh xuống lầu:

- Thưa ** con đi học!_ vừa nói nó vừa chạy ra cổng

- Cô ơi! hôm nay thứ 7 mà!_ bà ** chạy theo nó

- Hà?

Nó đứng ngu ng ngay trước cổng, " ờ ha! hum nay thứ 7 mà" nó đỏ mặt vì mắc cỡ, nó cuối đầu đi thẳng vào nhà (trùi ui! wê wá) nó bị đăng trí hay sao ák! Nó bước vào phòng khách thì thấy hấn đang ngồi kế bên cái laptop mà cứ cười sặc sụa, hình như lúc này hấn đã thấy bộ dạng ngu ngốc của nó, nó phùng má tiến đến gần hấn:

- Cười gì đó hả?

- Ko có gì!

Nói rồi hấn ôm cái laptop đi lên lầu vừa đi hấn vừa cười nữa chứ, nó tức lắm nhưng chẳng làm đc gì. Đứng rồi 6h chiều nay là sinh nhật em trai Minh, nó chạy nhanh lên phòng thay đồ và chạy nhanh xuống lầu:

- ** ui! con đi ra ngoài 1 xú nhak!

- Ủk! cô đi cẩn thận

Nó đi ra ngoài, nó đến tiệm và lưu niệm, nó đi sinh nhật phải mua và chứ, nó chọn 1 vắ cầu tuyệt trông xinh lúm nhak, món và đc gói 1 cách cẩn thận. Xong xuôi nó đi 1 mạch về nhà.....

*****

2PM

Như mọi ngày, đến h dạy học cho hấn, nó bước sang phòng hấn, hum nay hấn ko ngủ ngư mọi hum, hấn ngồi vào bàn chờ nó từ trước. Thấy hấn nó mỉm cười như hấn thì vẫn đơ cái mặt lạnh tanh ra, hình ảnh hum wa Minh hôn nó hiện ra, hấn mún nhảy bỏ vào ng nó hỏi cho kĩ sự việc nhưng hấn làm ko đc, hấn cũng chẳng mún làm rồi chiến lên, hấn ngồi đó làm bài, 1 tiếng.....2 tiếng..... ko gian yên lặng, hấn chợt hé môi cất tiếng:

- Em có thik anh ko? (her her! hỏi vô duyên dạy cha nội)

- Tui.....tui.....thui đưa tập đây tui kiểm_ nó đánh trống lảng

- Em có ng mình thik rồi đúng ko?

Nó im lặng một lúc rồi lấy cuốn sách bài tập trên bàn đi thẳng ra ngoài:

- chiến đó là chiến của tui ko cần cậu hỏi!

Nó bước nhanh để dấu đi đôi má đỏ ửng, nếu nó ở trong đó thì nó cũng chẳng pik trả lời sao nữa.

5 PM

Hấn phóng xe ra khỏi nhà, nó đứng nhìn theo hấn mà chỉ bik tiếc nuối, nó sợ lúc nó nói ra điều đó thì hấn sẽ cười vào mặt nó, hấn lạnh lùng với nó chẳng phải là hấn hết thik nó rồi sao? Ko suy nghĩ nữa, nó bước vào phòng chuẩn bị để đi dự tiệc sinh nhật với Minh

6 PM

Tiếng còi xe bấm liên tục trước nhà, nó chạy vội xuống.....Wa! nhìn kia! công chúa xuất hiện! nó bới tóc cao, có trang điểm nhẹ bằng cây son bóng, đi chiếc giày búp bê mà hằng ngày nó đi học nhưng nhìn xinh lúm nhak

- Em xinh lúm!

- Cảm ơn!

- lên xe đi

Nó leo lên xe Minh, chiếc xe phóng nhanh đến 1 căn biệt thự khá lớn, có hồ bơi và khoảng sân rất rộng, Minh dẫn nó vào đám đông, Minh dẫn nó đến 1 đám ng đang đứng đó. tụ lại 1 nhóm khá nhieu ng, một giọng nói vang lên:

- Anh hai kia!

Mọi ánh mắt hướng về phía nó và Minh, một cậu nhóc chắc nhỏ hơn nó khoảng 1 tuổi, cười chào nó:

- bạn gái anh hai đó hả?

- Ủk! _ Minh khẽ cười ngượng

- Chào em! _ nó mỉm cười nhìn cậu nhóc đó

- chào chị dâu! chị xinh lúm đó

- cảm ơn em!

Minh way về phía mọi ng, tay cầm mic :

- Cảm ơn mọi ng đã đến dự sinh nhật của em trai tôi và nhân đây tôi xin giới thiệu đây là.....

Đúng vào lúc đó, nó lướt thấy hấn đang nhìn nó bằng ánh mắt đỏ hoe, tại sao hấn lại ở đây chứ, hấn ghé miệng nói gì với ng bạn đứng kế bên rồi đi mất, linh cảm ko tốt nó liền bỏ mặc đám đông chạy theo hấn.....

Bạn đang đọc truyện *Câu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26

Nó chạy ra khỏi đám đông khiến cho mọi ng ngạc nhiên, ng ngạc nhiên và tức giận nhất là Minh, chưa kịp giới thiệu gì đã chạy mất tiu, Minh ko bik là nó chạy đi đâu nên cũng chạy theo nó.....

Nó chạy theo hấn đến cổng thì thấy hấn đã leo lên xe và chạy mất hút. Nó ngồi gục trước cửa, nó ko mún hấn nghĩ nó thik Minh vì ng nó thik chính là ..... hấn, nó khóc òa, nó hối hận, nó tự trách móc bản thân tại sao lại thừa nhận tình cảm này wá trễ chứ. Bỗng 1 bàn tay chạm nhẹ lên bờ vai run run của nó:

- Em ko sao chứ?_ Minh lo lắng

- Tui.....ko .....sao....._ nó nói ko nên lời

- Tại sao e lại chạy ra đây?

- .....

Nó im lặng vì hiện giờ nó chẳng mún nói gì, điều nó thắc mắc là tại sao hấn lại có mặt ở đây. Nó lau nhẹ hàng nước mắt:

- Tui xin lỗi! Tui về trước nhé!

- Sao vậy?

- Chắc tui ko thể giúp Minh đc rồi! Tui đã có ng mình thik nên ko thể giả làm bạn gái của ng khác đc, xin lỗi nhé!

Nó nói 1 lèo trước sự ngạc nhiên của Minh :

- Có phải em thik thằng nhóc hay chờ em đi học ko?

- Điều đó Minh ko cần wan tâm, tui về đây!

Nói rồi nó lẳng lặng bước đi, mặc kệ cho Minh đứng sau lưng nó ngơ ngác, rồi Minh đi theo nó:

- Đề tôi chờ em về!

- Ko cần đâu! tui mún đi 1 mình

- Vậy tôi đi với nhé!

- Minh vào dự tiệc với mọi ng đi!

- Ko! Tôi mún đi với em

Nó chẳng mún đôi co với Minh nữa, kệ cho Minh đi theo nó. Nó dạo bước trên đường với bộ đồ đó còn đi với ng đẹp trai như Minh khiến cho nhieu ng ko khỏi ngoái nhìn. Đầu óc nó bây h rối tung lên. Hấn đang ở đâu nhỉ? nó sợ hấn ghét nó, ...Đến nhà rồi! Nó định bước vào nhà thì bị Minh kéo lại:

- Em ghét tôi àk?

- Ko!

- Vậy em ..... làm ..... bạn gái tôi đc ko?
- Tui đã nói là tui ko giúp đc Minh trong chuyện làm bạn gái giả mà
- Ko! ý tôi nói là bạn gái thật ấy!
- Tui..... xin lỗi! tui có ng mình thik rùi!
- Tôi sẽ là ng bạn trai tốt, em chấp nhận tôi đi!
- Tui xin lỗi!

Bỗng hấn dẫn mạnh nó vào tường:

- Cái thằng đó có gì hơn tôi chứ? em nói đi! NÓI!

Nó giật mình, lần đầu tiên nó thấy Minh như vậy, đúng là 2 ng ko ai hơn ai nhưng nó ko hiểu sao trong lòng nó hấn vẫn chiếm trọn diện tích, nó phải giải thích sao với Minh đây? Chính nó cũng ko ngờ Minh thik nó:

- Tui xin lỗi_ nó ngen ngào
- Đừng có xin lỗi nữa! Em nói đi!
- TUI KO BIK! _ nó hét lên, nước mắt chảy dàn dụa

Bỗng Minh ép sát nó vào tường, đặt môi Minh lên môi nó, wá hoảng sợ, nó đẩy mạnh Minh ra nhưng càng đẩy Minh càng nắm chặt nó, nụ hôn của Minh con hồ đang giăng xé con môi vậy, nó làm liều cắn vào môi Minh, Minh giật mình, đẩy nó ra:

- Á! Em dám cắn tôi àk?

Nó dơ tay.....BỐP.....dấu 5 ngón tay của nó hiện rõ lên mặt Minh, nó lấy tay chùi nhẹ vết máu của Minh trên miệng, nó way đi. Có ai ngờ ko? Đòi đúng là k thương nó mà, hấn đứng đó cách đó ko xa nhìn thấy tất cả, nó vừa nhìn thấy hấn liền chạy đến chỗ hấn tìm sự giúp đỡ nhưng thứ nó nhận đc từ hấn chỉ là ánh mắt lạnh lùng như tạt sự nghi ngờ vào mặt nó, hấn rồ ga và chạy mất, chẳng lẽ hấn ko nhận ra là nó cần sự giúp đỡ từ hấn, chẳng lẽ hấn ko thấy nó tán Minh, nó gục xuống như mất hết sức lực, nó phải làm sao đây? Minh nhìn nó sót xa, Minh tiến gần bên nó:

- Tôi xin lỗi!
- Minh làm ơn tránh xa tôi ra đi! để tôi yên đi!

Minh im lặng bước đi, trong lòng Minh đang hết sức tức giận " chỉ vì thằng nhóc đó mà em đối xử với tôi như vậy àk? Để xem em làm sao khi thằng nhóc đó ko còn trên đời này nữa" nụ cười đầy nham hiểm nở trên môi của Minh

*****

Hấn vừa chạy trên đường vừa cầm điện thoại gọi cho Quân:

- Alô! gọi tao có gì ko?_ Quân
- Hum nay có trận bão nào ko? tao mún đi!
- Có! tao tưởng mày bỏ rùi chứ?
- Bão ở đâu?
- Đường XY, tao đang ở đây nèk!
- Đợi tao đi! tao ra liền!

Hấn phóng xe nhanh, hấn mún mọi hình ảnh hấn vừa nhìn thấy biến mất, hấn ko mún thấy nó nữa, ko ngờ nó và Minh lại hôn nhau trước mặt hấn, hấn như bất lực, hấn có thấy nó tát Minh nhưng biết đâu đó chỉ là đóng kịch khi nó thấy Hấn ở đó.

Trận bão này cũng có cả sự góp mặt đáng ng của Minh và Minh nữa..... trận bão thật ác liệt, tiếng xe gầm rú, hấn lao như bay trên đường, bất ngờ một chiếc xe vượt lên xe hấn, một cú đá vào xe hấn..... mất tay lái, chiếc xe ngã ào xuống mặt đường, lê thêm đoạn dài, hấn bị chà xuống đường và bị chiếc xe đè lên, máu chảy rất nhiều, thằng Quân thấy vậy vội vã chạy lại chỗ hấn :

- Khoa! mày ko sao chứ?

- Ngân...t..a..o.....m..ún...g..ấp.....Ngân..n!

Nói rồi hấn lịm đi và bất tỉnh, vài phút sau chiếc xe cấp cứu ập tới, đám đông giải tán, mọi ng có bik ai đã hại hấn ko? Minh là ng chủ mưu.....

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27

Chiếc xe cấp cứu lao như bay vào bệnh viện, thằng Quân ngồi trên xe cấp cứu ko ngớt lo sợ cho hấn, hấn thở nhẹ từng đợt, sức sống của hấn bây h trở nên mong manh. Hấn đc đưa vào phòng cấp cứu, thằng Quân ngồi gục ở ngoài, lòi điện thoại trong túi quần, hấn gọi cho ai đó:

- Điều tra cho tao thằng nào gây sự trong trận bão hồi nãy! nhanh lên đó!

- Dạ! _ giọng nói bên kia

Thằng Quân cúp máy rồi chạy nhanh ra ngoài, đón taxi, Quân nhớ đến lời nói của hấn, hấn mún gặp nó..... chiếc xe dừng lại trước nhà hấn, Quân vừa xuống xe đã thấy nó ngồi ở ngoài đường, nước mắt giàn giụa, thấy nó Quân liền chạy đến bên nó:

- Bạn là Ngân đúng ko?

- Tui.....ừk.....bạn là ai?

- Tui là bạn của Khoa, bạn đi với tui một chút đc ko?

- Đi đâu?

- Khoa bị tai nạn đang nằm trong bệnh viện.....

Nghe tới đó như sét đánh ngang tai, nó như mất hết sức lực, nó nắm chặt áo Quân:

- Cho tui gặp Khoa đi! cậu ấy có sao ko? _ nó hoảng hốt

- Tui ko bik! Bạn lên xe đi!

Chiếc xe chở nó và Quân nhanh đến bệnh viện, nó chạy ào vào phòng cấp cứu:

- Khoa đâu? _ nó nhìn Quân với đôi mắt đỏ hoe

- Đang ở trong đó! đừng lo lắng! đợi đi

- Nhưng mà sao Khoa lại bị tai nạn chứ?

- Tui chỉ bik là nó đi bão rồi bị ng ta gây sự thôi ăk!

- AI? Ai đã gây sự chứ? _ nó tức giận gào lên

- Tui ko bik!

Đúng lúc đó cửa phòng cấp cứu mở ra, ôg bác sĩ bước ra:

- Ai là người thân của Nguyễn Duy Khoa?

Nó nhảy ào vào ôg bác sĩ:

- Cháu ăk! Khoa có sao ko ăk?

- Mặc dù chưa tỉnh nhưng cậu ấy đã khỏi con nguy hiểm, chúng tôi vẫn chưa chắc chắn là cậu ấy có bị để lại di chứng gì ko, nhưng chúng tôi sẽ cố gắng hết sức.

Nó như đc giải thoát, nó thở phào nhẹ nhõm:

- Vậy chừng nào cháu có thể vào thăm cậu ấy đc ăk?

- 1 tiếng nữa là có thể vào thăm cậu ấy! vậy bây giờ cô sẽ đi với tôi làm thủ tục nhập viện cho cậu ấy chứ?

- Dạ!

Nói rồi nó khều tay Quân:

- Tui đi làm thủ tục cho Khoa nhak!

- Ủk! đi đi

Quân từ nãy đến h chỉ cầm đt rồi im lặng thôi, Quân đã bik ai là ng hại Quân rồi, Minh là ng hay tới wán bar nhà Quân mà, Quân thăm cho ra 1 kế hoạch trả thù cho Khoa "rùi mầy phải trả giá cho những gì mầy đã làm"

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28

Sau khi làm thủ tục, nó way lại phòng cấp cứu, nhưng lúc đó thì nó ko thấy Quân đâu nữa, cũng ko suy nghĩ nìu, nó đi thẳng vào phòng thăm hấn. Cảnh tượng hấn nằm trên giường với nhiều vết thương, chân tay vẫn băng trắng mà lòng nó đau xót gấp vạn lần sự đau đớn của hấn. Nó ngồi kế bên giường bệnh, nhìn hấn mà nước mắt cứ trào ra, nó phải làm sao đây khi hấn cứ nằm bất tỉnh ở đó, tay nó chạm nhẹ lên bàn tay vẫn băng của hấn, miệng như mún nói gì đó nhưng ko cất đc nên lời.....

Còn Quân sau khi pik đc ng hại thằng bạn chí cốt đang ở wán bar của mình Quân liền vội vã đến wán bar tìm cách xử lí Minh. Bar Windy hum nay đông khách hơn mọi ngày rất nìu, vừa bước tới cửa, có 1 ng liền chạy ra thì thảo vào tai Quân :

- Anh hai! bên trong đa số là ng của Hoàng Minh đấy ăk! anh hai cẩn thận nhak!

- Tao bik rùi! mầy kiu cho tao vài kon gà xình vào! nhanh lên!

- Chi vậy anh hai?

- Mầy nìu chuyện wá! làm nhanh đi!

- Dạ!

Quân bình thân bước vào, anh ngồi ở phía xa wan sát đám ng đang uốn ** giữa sàn, một lúc sau :

- Anh hai! mầy ng này đc chứ?

Quân ngược lên nhìn mấy kon gà mà anh vừa kêu, đứa nào cũng xình, mặc đồ khá gọi cảm và chân dài, Quân khẽ gật đầu rồi thì thầm vào tai chúng:

- Mấy e chắc cũng pik anh Hoàng Minh đúng ko?

- Dạ pik chứ ăk! Anh ấy hay đến đây mà!_ một con nhỏ trong đám nhanh nhẹn đáp

Quân rút trong túi áo ra 1 mẩu giấy trắng đc cuộn tròn:

- Tốt! mầy e bỏ thứ này vào rượu của hấn rồi anh sẽ bo thêm cho!_ Quân nheo mắt nhìn mấy nhỏ

- Dạ! e pik rùi!

Nói xong mấy nhỏ đó rù nhau ra phía Minh, làm theo như đúng kế hoạch Quân bày ra, điều khiến ta ngạc nhiên là sự trả thù của Quân hết sức con nít, thứ đc wán trong mẩu giấy đó ko phải là thuốc lắc hay thuốc độc gì cả, nó đơn thuần chỉ là thuốc xổ loại cực mạnh thôi (thằng này ác zậy mà con nít cái gì?)

Rồi sau đó thì mọi ng tự bik anh Minh nhà mình bị tào tháo dí như thế nào rồi đó, keke. Đáng đời! nhưng chừng đó chưa làm Quân hả dạ, anh còn định sẽ cho hấn vài cú suốt ngoạn ngục hơn nữa.

Còn nó thì đã ngủ gục bên cạnh hấn, bàn tay nó vẫn nắm nhẹ bàn tay hấn, như nói lên nó mún hấn ở bên nó mãi vậy

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 29

Đã 1 ngày rồi hấn vẫn chưa tỉnh, hấn cứ nằm im trên giường, nhìn hấn mà nó chỉ bik khóc mà thôi, nó sợ hấn sẽ ngủ mãi như thế thì nó chết mất. Nó đã ngồi bên hấn cũng đúng 1 ngày rồi, dù có ai bắt nó đi đâu thì nó cũng nhất quyết ngồi lì bên hấn.

5 PM

Ngày chủ nhật dần trôi wa, nó cứ nhìn hấn như thế, từ hôm wa đến h vẫn chưa có gì vào bụng, nhưng nó ko thấy đói, nó chạm tay vào khuôn mặt hấn, bất chợt, cửa phòng mở ra, là mẹ của hấn, nó hoảng hốt rút tay lại:

- Chào bà!

- Cô chưa về ắc?

- Dạ.....

Hôm wa Quân đã nói cho mẹ hấn pik là hấn bị tai nạn, mẹ hấn lo lắng đến phát xui, bà có ghé thăm hấn vào buổi trưa, nhưng có chút chuyện nên thăm đc 1 chút rồi bà đi ngay

- Thôi! cô về tắm rửa, ăn cơm đi! Tôi trông Khoa cho

- Nhưng....

- Tôi pik cô lo cho con trai tôi nhưng cô cũng cần để ý đến bản thân 1 chút chứ!

- Dạ! Vậy cháu về đây! tôi cháu sẽ lên

- Ủk!

Nói xong nó buồn bã ra về, nó lo cho hấn lắm, nó chỉ mún ở bên hấn thôi, nhưng bik sao giờ, mẹ hấn nói cũng đúng, nó phải nên để ý đến bản thân nữa, nếu nó bệnh thì chẳng còn sức lo cho hấn mất. Nó bắt taxi rồi về nhà. Nhanh như chong chóng, ăn cơm, tắm rửa, tắt cả chi như cái chớp mắt, nó lên phòng tranh thủ coi vài bài tập trừu, nó chỉ coi có 1 chút nhưng ko hiểu sao ngồi vào bàn là mấy bài toán cuốn nó ngồi chặt vào lun, lúc nó nhìn lên đồng hồ thì đã 10h tối, trễ như vậy thì nó ko thể nào lên bệnh viện thăm hấn đc nữa, ngồi thần thờ đc 1 lúc, nó bước wa phòng hấn, căn phòng rộng bấy h lại càng rộng hơn khi ko có hấn, bấy h nó mới nhận ra hấn wan trọng với nó như thế nào, leo lên giường hấn, nó ôm chặt chiếc gối ôm, nó thấy nhớ hấn, mặc dù mới nhìn thấy hấn ở bệnh viện, những giọt nước mắt lại rơi, môi nó mấp máy " Tôi thích cậu "

rồi dần dần nó chìm sâu vào giấc ngủ.....

*****

Sáng nay nó thức dậy với đôi mắt thâm quầng, do hôm wa khóc nhiều quá mà, nó nhận ra mình đang ngủ trong phòng hấn, may mà ko có ai pik. Nó vội vã bước xuống giường và nhanh chóng ra khỏi phòng hấn, nó về phòng vsen, rồi xách cặp đi học như ngày thường. Hôm nay ko ai chờ nó đi học, sự trống vắng của hấn lại làm nó nhớ hấn nhiều hơn, bước vào lớp đầu óc nó ko thôi nghĩ đến hấn, chợt đảo mắt nhìn quanh lớp, hôm nay Minh ko đi học, như vậy cũng khỏe, nó cũng ko mún đối mặt với Minh nữa, nó ko ghét Minh nhưng Minh làm nó hoảng sợ, nó cũng ko hề pik rằng ng hại hấn chính là Minh.

Thời gian đối với nó bây h sao lại chậm chạp thế, đợi mãi cuối cùng cũng ra về, nó chạy ù về nhà thay đồ rồi đón taxi chạy vào bệnh viện thăm hấn. Mở cửa phòng, trong phòng ko có ai ngoài hấn, mà cũng trưa rồi chắc mọi ng đi ăn cơm, nó nhìn hấn, hấn vẫn nằm im lặng trên giường như thế, bất chợt, như ko điều khiển đc chính mình, nó đặt 1 nụ hôn nhẹ lên trán hấn, nói khẽ:

- Mau tỉnh nhé! Tỉnh dậy để tui còn nói điều wan trọng với cậu nữa chứ.

Trời ui! có ai pik gì ko? thật ra hấn đã tỉnh rồi đó, hấn chỉ giả vờ nhắm mắt lại khi thấy nó bước vào thôi, hấn thoáng ngạc nhiên khi nó hôn lên trán hấn, càng ngạc nhiên hơn khi nó kêu hấn mau tỉnh dậy. Hấn khẽ mỉm cười, một nụ cười bí ẩn, chẳng ai có thể nhìn thấy. Còn nó, chạm tay nhẹ lên đôi môi hấn, cười nhí nhảnh:

- Cậu mà ko tỉnh là cậu bik tay tui

Nói rồi, nó đặt nhẹ môi mình lên môi hấn, một nụ hôn thoáng wa chỉ trong phút chốc nhưng cũng đủ làm hấn hạnh phúc đến nhường nào, hấn vẫn im lặng như thế cho tới lúc mẹ hấn bước vào:

- Cô bên rồi đấy ắc?

- Dạ!

- Thằng Khoa tỉnh rồi đó, nhưng chắc nó đang ngủ, cô ko cần lo lắng nhiều cho nó nữa đâu.

Nghe tới đó, mặt nó đỏ ửng, cùng lúc đó hấn cũng mở mắt tỉnh dậy, hấn nhìn nó, giả vờ làm mặt lạnh:

- Em tới đây làm gì?

- Tui.....tui.....

Thấy hấn tỉnh dậy mẹ hấn cũng đi ra ngoài, cố tình để lại ko gian riêng cho 2 đứa. Hấn khẽ cười nhìn nó:

- em wan tâm cho anh àk?

- Tui.....tui....thik.....

- Thik cái gì?

- Tui.....cậu.....

- Hả? em nói gì vậy? anh ko hiểu

- Tui..... ko có gì! tui ra ngoài đây

Bất chợt, hấn nắm lấy bàn tay nó, kéo nó vào lòng:

- em có chuyện muốn nói với anh mà, sao lại ra ngoài chứ?

Mặt nó bỗng nóng ran, nó lắp bắp:

- cậu...cậu nghe hả?

- Hi!_ hấn chỉ cười bí hiểm như thế

- Cậu..... dám lừa tui hả?

Vừa nói nó vừa lấy gối đánh lia lịa vào ng hấn:

- A! đau

La lên rồi hấn ôm bụng, nằm gục xuống giường, nó vội vã vào ng hấn:

- Tui xin lỗi! ko sao chứ?

- Em chơi ác wá!

- Có sao ko?_ nó lo lắng

- Hi! nhìn mặt em kìa

- Tui ko giống đầu nhak!

Nói rồi nó bực bội đứng dậy, hấn vội vã nắm tay nó:

- anh xin lỗi! anh thik em!

- Thui! ko giống nữa!

- Anh nói thật mà! nhưng em thik ng khác rồi đúng ko?

- Hả? điên àk!

- Chứ ko phải em đang wen Minh àk?

- Điên vừa thui! Tui và cậu ta ko có gì cả! đừng có mà nói lung tung

- Vậy em chấp nhận anh đc ko?

- tui....._ mặt nó đỏ lên

Hắn im lặng nhìn, rồi way mặt đi:

- Em ko mún nói thì thui! em về đi!

Nó vội vàng quàng lấy cổ hắn, nói nhỏ:

- em thik anh!

Hắn chỉ cười nham rồi hôn nhẹ lên môi nó, Trừ hạnh phúc wá đi

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30

Ngày hôm nay nó bước vào lớp mà trong lòng cứ lằng lằng khó tả, nụ hôn của hắn vẫn còn vương vấn đâu đây, đang ngồi mơ màng thì.....RẦM..... một tiếng đập bàn đến ghê rợn, là Minh, Minh nhìn nó bằng ánh mắt như mún ăn tươi nuốt sống:

- Tôi hỏi em thêm lần cuối! Em có chấp nhận làm bạn gái của tui ko? (ax! đang tỏ tình hay hăm dọa vậy?)

Lúc đầu nó thấy hoảng sợ nhưng rồi nó lấy lại bình tĩnh, nó ko làm gì sai nên nó cũng ko sợ, đôi mắt hiền lành ngày nào của nó giờ đây trở nên mạnh mẽ và sắc đá, nó giương đôi mắt ấy nhìn Minh:

- Tui đã nói là tui có ng mình thik rồi mà!

- Vậy là em ko chấp nhận tôi chứ gì? Rồi em phải hối hận vì những gì em nói

Nó phớt lờ lời nói của Minh rồi đi thẳng ra khỏi lớp, để Minh đứng đó với sự tức giận tột cùng.....

Suốt buổi học Minh cứ nhìn nó chằm chằm, còn nó thì chẳng có tâm trạng gì nghĩ đến Minh cả lúc nào đâu nó cũng chỉ có hình bóng hắn thui, có lẽ hắn đã là 1 phần của nó ko thể nào rời xa đc.....

RENG....RENG.....RENG.....

Vừa nghe tiếng chuông nó đã chạy ào ra khỏi trường, nó thật sự mún gặp hắn, nhưng vừa bước ra đến cổng nó đã bị 1 đám thanh niên vây lấy và tra hỏi, 1 thằng trong đám ng đó tên đến gần nó, nựng nhẹ má nó:

- Con bé này có gì mà anh hai thik dữ vậy nhỉ?_ vừa nói thằng đó vừa nhìn về đồng bọn cười khanh khách

- Máy ng làm cái gì đó hả? Tránh ra coi!

- Anh ko tránh! Em làm gì đc anh hả?

- Máy ng mún gì hả?

- Đơn giản lúm! chỉ cần em chấp nhận anh hai Minh làm bạn gái thì tui anh ko làm phiền em đâu!

Nghe tới đây thì nó cũng hiểu rõ ra mọi chuyện, nó ko ngờ Minh lại dùng biện pháp này để ép nó wen với Minh. Nó can đảm ngược lên đối mặt với bọn thanh niên:

- KO BAO GIỜ!

Nói rồi nó lấy hết sức lực kiểm chỗ luôn lách ra khỏi đám ng này nhưng vì nó wá nhỏ pé làm sao mà thoát khỏi đc, chỉ một cánh tay của 1 ng nào đó trong đám ng kia thì đủ để nhắc bổng nó lên rồi, nó bắt đầu cảm thấy sợ, xài võ miệng thui, nó hít 1 hơi sâu:

- Quân ơi! cứu tui!

Thì ra nó vừa thấy Quân đi ngang wa đó, vừa nghe tiếng gọi thằng Quân liền chạy lại :

- Tui bây làm cái gì đó hả?_ thằng Quân làm mặt hình sự, nói to

- Tao làm gì là chiến của tui tao. liên wan gì đến mày?_ một thằng khác trong nhóm phá lên cười

Quân hít 1 hơi thật sâu định nói lên gì đó thì 1 thằng khác trong nhóm thì thảo gì đó, rồi 1 thằng lên tiếng :

- Mày nhớ đó! rút!

Rồi cả đám dắc nhau chạy mất tiu, Thằng Quân thì cười ha hả:

- Bạn có sao ko?

- Tui ko sao! mà sao bạn chưa nói gì mà pọn nó.....

- Hi! tui có pk gì đâu

Thật ra cái thằng lúc nãy thì thảo với đám ng đó từng là đàn em của Quân, cái thằng đó nó pk rõ Quân là đàn anh của cả 1 băng nhóm lớn nên đâu có ngu mà đụng vào, mắc công làm to chiến thì có mà chết.....

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31

3 PM

Sau khi nó về nhà, tranh thủ học xong bài nó lại bắt taxi lên bệnh viện thăm hấn, nhưng nó đâu có pik đằng sau nó đang có 1 ng theo dõi đâu (là Minh đó) Minh ko pik cái hấn đang sống hay chết nên đi theo coi.....

Nó mở cửa phòng, trong phòng chỉ có hấn, hấn đang ôm cái laptop thì ngược lên nhìn nó, nó đỏ mặt :

- Đang làm gì đó?

- Đang chơi game, em chơi ko?

- Ko thèm! chơi mấy cái đó có gì đâu mà ai cũng thích nhĩ?

- Em thử chơi đi! zui lúm đó

- Thui chơi đi, tui ko chơi đâu

Đang tươi cười bỗng nghe nó xưng bằng " tui " hấn nghiêm mặt lại :

- Cái gì mà "tui" chứ?

- Thì sao?

- Phải kêu bằng anh chứ!

- Vô duyên! nhỏ tui hơn tui mà đòi hỏi gì hả?

- Nhưng em là ng iu của anh, phải nghe lời anh chứ!

- Bộ là ng iu thì phải kiu bằng anh hả?

- Ủk! phải pk nghe lời chứ!

- KO BAO GIỜ! đừng có mà mơ_ nó chu mỏ lên cái cho bằng đc

- Ko kêu thì thui, ng gì đâu mà ngang bướng_ hấn vừa nói mất vừa dán vào màn hình

- Ê! nói ai ngang bướng đó hả?_ nó lại gần hấn, đánh nhẹ lên vai hấn

- Á! ĐAU!_ Hấn hét lên

- Đừng có mà xạo! lừa tui đc 1 lần thôi, ko lừa đc lần 2 đâu!_ nó lườm mắt nhìn hấn
- Anh đau thật mà, em cứ đánh lung tung, anh chưa lành hẳn đâu
- Thật ko đó! đề tui coi! có sao ko?_ nó lo lắng
- Kaka! em dễ tin ng wá[IMG][http://img.*/zingforum/skin/images/smilies/MatCuoi1/MatCuoi \(5\).gif](http://img.*/zingforum/skin/images/smilies/MatCuoi1/MatCuoi (5).gif)[IMG]
- Anh.....

Chỉ nói đc mỗi chữ đó, bực mình nó vùng vằng định đi tra ngoài thì bị hấn kéo lại, nó ngồi gọn trong lòng hấn:

- Em vừa nói gì đó! nói lại anh nghe đi!
- Nói gì?_ nó ngây ngô
- Anh vừa nghe em kêu anh bằng "anh" mà
- Làm gì có!_ (hổ rùi má ời)

Nó bik mình lỡ miệng nên kiếm cách chuồn chứ ko lại bị hấn tóm lại tra hỏi thì chết, nó đứng bật dậy, chuẩn bị chạy đi thì bị hấn kéo lại, đặt 1 nụ hôn nhẹ lên má nó

- Anh iu em! nhóc con!

Từng chữ của câu nói đó động lại trong lòng nó, nghe sao mà hạnh phúc wá, nó cười nhìn hấn rồi cuồi sát vào tai hấn, thì thào:

- Tui cũng iu cậu nhều lúm đó!

Mặt nó đỏ lên, lấy hết can đảm, nó mạnh dạn hôn lên môi hấn rùi way đi:

- Im lặng! chơi game tí đi! đừng nói gì nữa, đừng nhìn tui, đừng hỏi tui gì hít.....

Nó mắc cỡ đó mà, ngại chết đc, nó ngồi nhìn hấn chơi game mà ko hiiu sao trái tim nó cứ đập liên hồi, nó wá iu hấn rùi.....

Ở ngoài cửa, có 1 chứng kiến toàn bộ cảnh thân mật giữa 2 ng, Minh tức điên lên nhưng ko nói đc gì " Thằng đó chưa chết àk? Minh này mà lại thất bại trước cái thằng nhóc con đó sao? " Minh đang định lập lên 1 kế hoạch khác để hãm hại hấn thì bỗng 1 bàn tay lạnh toát chạm vào vai Minh, giật mình Minh way lại, là anh Quân nhà mình đây mà, Quân làm bộ mặt thân thiện, giả nai:

- Sao ko vào thăm Khoa mà lại đứng đây vậy " kẻ ám sát"

Quân nhấn mạnh từng lời, Minh thấy lạnh cả ng. Biết mình bị lộ rùi, chẳng làm đc gì Minh đánh trống lảng:

- Nói gì vậy tôi ko hiiu?
- Còn cố tình ko hiiu àk? ng gì mà mau wên thế!
- Thì ko hiiu thì nói ko hiiu!
- Vậy sáng nay đàn em của anh lên trường làm gì mà đông thế, trong đó còn có đàn em cũ của tui nữa đấy_ Quân vẫn làm khuôn mặt tươi tười.

Minh như biết đc mình đang đụng vào ổ kiến lửa, sẵn tiện gây sự lun, Minh nhìn Quân rồi đánh giọng:

- Lên hãm dọa Ngân đấy! Mày có ý kiến gì àk?
- Anh mắc cười thật đấy, toàn thik gây sự thôi, có ngon thì đụng vào tui đi rùi anh đừng trách tui ác độc
- Mày đang hãm dọa tao đấy àk?
- Kaka! Quân này từ nhỏ đến lớn chưa bik hãm dọa là gì! nói là làm thôi!

Nghe tiếng nói bên ngoài, nó tò mò bước ra nhìn, nó khá bất ngờ khi thấy Minh và Quân đang nói chuyện, ko khí căng thẳng, nó bước ra lại càng căng thẳng hơn, nó nhìn Minh với ánh mắt căm thù vì nó vừa nghe đc cuộc nói chuyện, dù chỉ là 1 ít nhưng đủ để nó hiểu ra mọi chuyện,.....BỐP.....1 bạt tai đau điếng nó tặng cho Minh, còn Quân thì giật cả mình khi thấy nó tát Minh, Quân ko ngờ nó lại hành động như vậy. Nó hét lớn:

- MINH LÀM ƠN TRÁNH XA CUỘC ĐỜI CỦA TUI ĐI, TUI KO NGỜ MINH LẠI LÀ LOẠI NGƯỜI ĐÓ!

Nói rồi nó bật khóc, nó chạy vào phòng và khóc nức nở, hấn vừa thấy nó khóc thì hoảng hồn:

- Em sao vậy? sao lại khóc hả?

Nó ko nói gì chỉ khóc vậy thôi, hấn nhìn ra ngoài cửa, thấy thằng Quân đang đứng ngoài đó, hấn cố gượng bước ra ngoài, dù chân hấn vẫn còn rất đau:

- Cái gì vậy?

- Mày khỏe chưa mà ra đây?

Thấy sự hiện diện của Minh, hấn cũng hơi lo lắng, nhưng rồi thằng Quân chen vào:

- Ra đây mà nhìn mặt ng hại mày àk

- hả? thì ra là.....

Hấn chưa kịp nói gì thì một giọng nói wen thuộc vang lên đằng sau lưng:

- Oh! sao mà đông vui thế!

Là con Ngọc đây mà, ng đi cùng nó ko ai khác mà là Phong (đây là nguyên nhân mà phi phi chưa nói gì về Phong đây) Sau khi tưởng nó đã có bạn trai, Phong tuyệt vọng và trong lúc đó Phong nhận đc sự an ủi từ Ngọc, vậy là cả 2 thành 1 cặp... keke (wen chưa nói cho mọi ng pik)

- Oh! Có cả Minh cơ àk! chưa bỏ cuộc àk?

- Nói gì vậy bà nội! _hấn nhìn Ngọc ngu ngơ

- Tự hủi đi! nhỏ bạn tui đâu rồi!

- Đang ở trong đó đó _ hấn chỉ tay vào phòng

- Ủk!

Nói rồi Ngọc kéo Phong vào giới thiệu vs nó, bên ngoài Minh cảm thấy xấu hổ và bỏ đi, thằng Quân thì cười ha hả, măn nguyện wá mà, hấn thì đi vào phòng dỗ dành nó, còn con ngọc thì chẳng hủi mô tê gì nhưng cũng chạy ào vào dỗ nó, còn Phong thì hi nhìn nó, mặc dù đã wen Ngọc nhưng Phong vẫn coi Ngán là ng mà anh thăm iu suốt bao lâu.....

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32

Hôm nay là ngày hấn ra viện cũng là ngày kết thúc tháng cuối cùng làm việc của nó. Nó bùn lùn, nó mún ở bên hấn lâu hơn, nó ko mún nghĩ việc xú nào hứ, nhưng bik sao jờ? đã nói thì phải làm thôi..... Còn Minh thì từ ngày đưng độ ở bệnh viện Minh cũng ko nói chuyện với nó nữa, cả 2 trở về cuộc sống như lúc trước, mỗi ng 1 thế giới, nó cũng vậy, gặp Minh thì cũng xem như chưa bao h là bạn, cả 2 làm lơ nhau như chưa hề wen pk. Xem ra Minh cũng pk xấu hổ, cũng còn là ng có lương tâm, Minh bik mình nên dừng lại (dù ko dừng lại thì cũng ko xen vào giữa 2 ng họ đc đâu)

3 PM

Bìn.....bìn.....bìn.....

Nghe tiếng còi xe, nó chạy ra mở cửa. Là hấn, hấn về rồi kìa, nhìn hấn nó cười tươi:

- Chào mừng cậu về nhà!

- Gì mà "cậu" chứ, phải gọi bằng.....

Ko để hấn nói hết câu nó tròn mắt nhìn hấn, ánh mắt nói lên sự đe dọa, vì sao vậy nhĩ? đơn giản thôi, mẹ hấn đang đứng kế bên mà. Nó vẫn tưởng mẹ hấn ko pik chiến 2 đứa nhưng thật ra bà lại là ng pk rõ nữa là khác. Hấn như hủi đc ý nó, hấn mỉm cười, xoa đầu nó:

- Pk rồi! Người gì mà dữ wá!

Nó ko thèm nhìn hấn, nó cuối đầu chào mẹ hấn rồi chạy thẳng lên phòng.

Một ko gian tĩnh lặng, nó nhìn quanh căn phòng nhỏ của nó, nó dọn dẹp đồ đạc, đang gấp quần áo bỏ vào balô thì ko hiểu sao nước mắt nó lại rơi, nó nằm dài lên giường....Đúng rồi! chỉ chút xíu nữa thôi nó sẽ phải rời khỏi căn nhà có nhiều kỉ niệm giữa nó và hân, nó mún thời gian chậm lại để nó đc ở bên hân nhiều hơn, nhưng đó chỉ là sự mơ ước mà thôi. Bỗng.....cạnh.....tiếng mở cửa, nó nhanh tay lau đi nước mắt:

- Em đang làm gì vậy?
- Tui có làm gì đâu!
- Vậy sao quần áo lại lung tung như thế này?
- Thì đang dọn đồ
- Dọn đồ làm gì?
- Thì đến lúc phải đi rồi!
- Đi đâu? _ mặt hân ngu ra
- Thì đi là đi chứ đi đâu! _ nó bắt đầu thấy bức
- Mà đi đâu chứ? _ mặt hân đã ngu lại càng ngu hơn
- Cậu đang giả nai đó hả?
- Giả nai gì?
- TRỜI OI! CÓ THẬT LÀ CẬU KO BIK KO VẬY? _ nó tức jận hét lên
- Em nói gì anh ko hiểu?
- Hôm nay là ngày cuối cùng của tháng rùi, tui ko còn ở đây nữa, nhớ chưa hả?
- Àk! anh nhớ rùi _ hân thản nhiên
- Thui! ra ngoài đi cho tui dọn đồ!
- Ai cho em đi?
- Ờ?..... _ Nó ngu lun
- Anh chưa kiểm tra tháng mà, lúc kiểm tra anh đang nằm trong bệnh viện nên chưa bik đc kết quả mà
- Là..à..à...sao?
- Mẹ anh ko cho em đi đâu nhóc ăk!
- Nhưng.....
- Bộ em mún đi lùm hả?
- Ko có!
- Vậy thì tốt! thui, dọn đồ vào đi cô nương!

Trong lòng nó bây h như nổ hoa, nhưng về mặt bên ngoài thì lạnh tanh ắc, nó cầm cuốn dọn đồ, còn hân thì chỉ nhìn nó cười thui, đúng là nó ngây thơ quá mà (Ngu thì có, chứ ngây thơ cái gì trời)

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33

1 tháng sau.....

Sau 1 tháng, dày công tu luyện, tra tấn, nhồi nhét, làm đủ thứ trò trên trời dưới đất, cuối cùng kì kiểm tra tháng của hân cũng có kết quả mỹ mãn, hân dùng đầu cả lớp. Mẹ hân là ng vui mừng nhất, đến nỗi làm cả buổi tiệc để đãi nó lun, mẹ nó cũng đã nói chuyện với nó, bà rất wý nó, bà cũng nói lun là bà bik chuyện giữa 2 đứa lâu rồi, nên nó có thể ở lại nhà hân mà ko cần đi đâu cả. Ngày diễn ra buổi tiệc, buổi tiệc còn có cả Ngọc, Phong và Quân nữa, toàn là bạn thân thui

- Bác thật sự rất cảm ơn con! (thay đổi cách xưng hô rồi àk?) _ mẹ hân tươi cười nói

- Dạ! ko có gì đâu ạk

Còn hân thì cứ im re nhìn thằng Quân cười tùm tùm mãi, hân wá mẫn nguyện với những gì mình đang có mà. Mọi ng đang vui về thì bỗng.....BIN.....BIN.....BIN....

Ai vậy nhỉ? khách àk? Hân chạy ra mở cửa, một ánh mắt wen thuộc bước ra nhìn hân.....là pa hân..... pa hân về nước rồi, hân ôm chầm lấy pa, xa nhau lâu wá, nên nhớ đó mà, hân chạy vội vào nhà:

- Mẹ ơi! pa về kìa!

Mọi ánh mắt đều hướng ra cổng, vẫn giản dị, thanh lịch như mọi khi, pa hân mỉm cười với mọi ng:

- Chào mọi ng! hum nay là gì mà đông vui thế?

Ồi! một cái hôn ngọt ngào lên má của mẹ hân dành cho pa hân (jà rồi mà .....) bà tươi cười nhìn chồng:

- Ông xã bik sao ko? Thằng Khoa nhà mình đứng nhất lớp đó ôg ạk!

- Đúng nhất về cái gì? _ pa hân tỏ vẻ ngạc nhiên

- Kì kiểm tra tháng này đó, toàn nhờ công sức của con pé Ngân đấy!

Ánh mắt vui mừng của pa hân nhìn wa nó:

- Đúng là ta ko nhìn nhầm ng mà! cảm ơn cháu nhé!

- Dạ ko có gì đâu ạk! chỉ là việc mà cháu phải làm thui mà

Rồi bỗng mẹ hân ghé vào tai pa hân thì thảo gì đó.....:

- CÁI GÌ? _ pa hân hét lên

Cả ko gian trở nên ngọt ngào, khó tả, ông ngược mặt nhìn nó và hân:

- Ta cấm 2 đứa iu nhau! rõ chưa hả?

Nói rồi ông tức giận, bỏ vào nhà, nó thì vẫn chưa hoảng hồn lại đc.....wá sock.....nó nhìn hân, nước mắt chảy dài, wá đau đốn, tình iu của nó và hân ko đc hoan nghênh, nó bỏ chạy, chính nó cũng ko bik tại sao nó lại bỏ chạy nữa, đau khổ wá, con Ngọc thấy vậy vội vàng chạy theo nó, còn hân cũng đứng thần ng ra, " ko đc iu nhau là sao chứ?" tức giận hân làm liều chạy lên lầu nói chuyện vs pa, mẹ hân thấy vậy cũng đi theo, rốt cuộc cái ngày vui về lại trở nên như thế này đây.....Phong và Quân nhìn nhau nhưng rồi chẳng pk làm gì.....

Ở trong phòng pa mẹ hân:

- Ta ko chấp nhận tc của 2 đứa, ta nói vậy thui, con tự hieu và ra ngoài đi.

- Ko! con chỉ iu 1 mình Ngân thui, pa đừng pắt ép con

- Nhưng con đã có đính ước vs ng khác rồi

- HẢ?.....Nhưng con ko wan tâm, con chỉ pk con iu Ngân thui

- Mà.....

.....BỐP.....Một cái tát khá đau, pa hân đã ko kiềm nổi đc con tức giận mà đánh hân, điếng ng, nhưng hân vẫn hét to, mẹ hân đứng ngoài cửa cũng phải giật mình:

- CON CHỈ IU MÌNH NGÂN THUI, KO MỘT AI CÓ THỂ THAY THẾ ĐAU

Nói rồi hân chạy về phòng, hân cố ko khóc, đây là lần đầu tiên pa hân đánh hân, wá ngỡ ngàng, wá giật mình, hân như mún phát điên lên, chỉ vì cái đính

ước wái wý kia mà hấn và nó bị chia rẽ " nhưng con đã nói, pa sẽ ko ép buộc đc con đâu"

Mẹ hấn thấy vậy cũng phát hoảng, pà chạy vào nhìn chồng bằng ánh mắt đăm đăm.....

- Đỉnh ước gì? sao tui ko pik, hay là ông ko thik con pé Ngân?

- Tui.....tui.....

- Ông thôi đi! đừng có cái kiu con nít đó nữa, tôi sẽ ko cho thằng Khoa thik ai ngoài con Ngân đâu, ông đừng có cản trở chúng nó nữa

- Nhưng con pé đó ko xứng vs thằng Khoa nhà mình

- Chứ ngày xưa tui cũng giống con pé đó, gia cảnh cũng nghèo, thế nhưng sao ông lại thương tui? pa mẹ ông cũng ngăn cấm nhưng ông có nghe lời họ ko? ông nói thử tui xem?

- Thui! thui đc rồi! ko cản trở nữa, đừng tức giận như vậy mà (sợ vợ có bằng chứng nhận lun)

- Ông nhớ đó! cản trở chúng nó thì đừng trách tui độc ác

- Pik rồi! đừng giận nữa

Mẹ hấn ko nói gì, đi thẳng wa phòng hấn báo tin vui:

- Khoa ơi! mẹ nèk! mở cửa đi con

Hấn chạy ra mở cửa:

- Có gì vậy mẹ?

- Pa con ông ấy ko cản trở 2 đứa nữa đâu, đừng pùn nữa, cười lên đi con trai cưng

- Thật hả mẹ? _ hấn cười tươi sung sướng

- Thật chứ!

Hấn ôm chầm lấy mẹ hấn, xiết chặt lấy bà:

- Con iu mẹ nhất trên đời

- Ủk! pik rồi! tui đi kiu Ngân về đi, chắc nó đang bùn lúm đó

- Dạ!

Nói rồi hấn chạy nhanh xuống nhà, ôm chầm lấy 2 thằng bạn:

- Pa tao ko nói gì rồi! đi tìm Ngân thui

- Ủk! _ Phong và Quân đồng thanh đáp

*****

Ở một wán cafe Ghita:

- Thui! đừng pùn nữa! nín đi!

- Ba Khoa ko thik tao!

- Thui! ko sao đâu!

Bỗng điện thoại của Ngọc reo lên:

- Alô! gì vậy Khoa?

- Ngân có ở cùng pà ko?

- Có! mà sao rồi?

- Đang ở đâu vậy?

- Cafe Ghita

- Đc rùi tui tới liền!

Hắn cúp máy rùi cả đám kéo nhau đến cafe Ghita, ... vừa thấy hắn con Ngọc ngoắc tay ra hiệu:

- Sao rùi? _ con Ngọc tò mò

Hắn ôm lấy nó, tay lau nhẹ hàng nc mắt của nó:

- Nín đi! ba anh ko nói gì rùi! khóc oài! xấu bấy h

- Thật hả? _ nó ngạc nhiên nhìn hắn

- Ùk!

Nó nhìn hắn.....lại khóc.....giọt nước mắt hạnh phúc tràn ra, hạnh phúc wá đi!

*****

6 năm sau

Nó bây giờ đã là 1 pà chủ trẻ của 2 shop thời trang lớn, còn hắn thì đã lập 1 chi nhánh từ công ti của gia đình ở Việt Nam, chuyện tình của họ kéo dài đến 6 năm cơ đấy, tuy trong thời gian đó có khá nhiều rui ro đến vs họ

*****

- Nhanh lên đi, hôn lễ sắp bắt đầu rùi, cô dâu chú rể chuẩn bị hết chưa? _ mẹ hắn luống cuống

- Xong hết rùi, bà chủ đừng có lo _ bà ** ân cần

Tên...ten....tên.....ten.....

Hôn lễ đã đc tiến hành, cô dâu bước vs bộ sarê trắng toát, trông nó bây giờ như 1 nàng công chúa, còn hắn là 1 chú rể lịch thiệp và rất chỉ là đẹp trai. Chú rể đón lấy tay cô dâu từ pa chú rể, cả 2 trao nhau lời hẹn ước và nụ hôn ngọt ngào chứng minh cho tình yêu của 2 đứa.....

Nhỏ em và mẹ của nó cũng chuyển vào nhà hắn ở, tại nhà rộng mà ít ng nên mẹ hắn ngó ý mún như vậy.....

Cuộc sống từ đây của họ sẽ trở nên ấm áp và hạnh phúc hơn

HOÀN

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.